



APOKALYPS NU!

APRIL

2010

- *Strijdtoneel Afghanistan*
- *Spiritualiteit en actualiteit*
- *Menswaardige toekomst en historisch bewustzijn*
- *Het eeuwige in de logica van Hegel*

April

2010

1

Jaargang

2

INLEIDING

COLOFON

April 2010

2

jaargang

2

Zeer geachte lezer,

Een veel gebruikte methode om misdaden tegen de mensheid te vergoelijken wordt dikwijls gebruikt door critici in het kamp van complot-theoristen te zetten. Complot-theoristen zien nu eenmaal achter elke lantaarnpaal een CIA-agent en lijden aan een ernstige ziekte: 'paranoia', achtervolgingswaanzin dus. De aandacht is meteen afgeleid van de hoofdzaak en men hoeft zich niet meer te verantwoorden. Ander onderwerp.

We hebben de laatste tijd een nieuwe, geniale variant van deze afleidingsmanoeuvre mogen meemaken en ik moet zeggen, met veel succes en zeer werkzaam!

Met het verschijnen van het rapport van de commissie Davids over de politieke steun aan de Irak-oorlog werd de aandacht in de discussie bijna geheel afgeleid naar bijzaken. Gekunstelde persconferenties, discussies over interpretaties van begrippen, geniale politieke zinsconstructies etc., leidden de aandacht geheel af van de hoofdzaak en de belangrijkste conclusie van het rapport: Nederland heeft steun gegeven aan een illegale oorlog in Irak.

En terwijl heel Nederland zich massaal druk maakte om de verkeerde wissel van Sven Kramer op de Olympische spelen in Vancouver, kwamen onze politiek verantwoordelijke 'leiders' er wel heel gemakkelijk vanaf. Te gemakkelijk.

Er werd gesproken over voortschrijdend inzicht, er werd onderscheid gemaakt tussen "de kennis van toen" en "de kennis van nu" en op basis hiervan ging men weer over tot de orde van de dag.

De vraag is natuurlijk waar die "kennis van toen" eigenlijk op gebaseerd was? Van welk gehalte is eigenlijk het bewustzijn van politici waarmee zij ons in diverse oorlogen meeslepen en op basis waarvan het volk gedwee achter haar leiders aanloopt? Oorlogen die met "de kennis van nu" illegaal blijken te zijn maar niet onacceptabel omdat "de kennis van toen" heel anders was. Maar was die "kennis van toen" wel zo fundamenteel anders? Daar kunnen zeker ernstige vraagtekens bij gezet worden.

In dit nummer van Apokalyps Nu! zullen een aantal schrijvers - die ik zeer erkentelijk ben - bouwen aan een oordeelsgrondslag. En dit alles op basis van historisch bewustzijn, inzicht in de geopolitieke achtergronden van de moderne tijd,

Apokalyps nu!

Jaargang 2. April 2010-nr.5

Contactgegevens

Apokalyps Nu!
t.a.v. Freddie de Mooy
Burg. Gratamastraat 14
9401 LG Assen

E-mailadres:
info@apokalyps.nl

Fax: 0592-308449

Redactie:
Freddie de Mooy

Vormgeving:
Frank Gerritsen

Correctiewerk:
Thea Meijer, Koos Rosbergen, Corrie van der Zee

ISSN: 1878-8645

Abonnement Apokalyps Nu!

De prijs voor 5 nummers (1 jaar) is € 15
Steunabonnement € 25
Losse verkoop € 3,95.

Opgave geschiedt met bovenstaande contact gegevens via brief of e-mail.

Apokalyps Nu! is een vrij initiatief en werkt op non-profit basis. Giften zijn daarom van harte welkom.

Bankgegevens:

Freddie de Mooy
Banknr.: 390105244
Triodosbank Zeist



Michaël met draak

inzichten in de grote ‘occulte’ ontwikkelingsstromen van de mensheid.

In dit vijfde nummer zult u ook een vertaling van de hand van Bernard Asselberg vinden van een voordracht van Rudolf Steiner die hij hield ter gelegenheid van de 150 e geboortedag van de filosoof Georg Hegel. Hegel? Wat heeft een filosoof als Hegel met onze actualiteit van doen?

We zullen in het volgende nummer hier nog wat dieper op ingaan maar we moeten uiteraard nu al een tipje van de sluier lichten.

We hebben al meerdere malen de aandacht gericht op de heersende opvatting die bij bepaalde westerse occulte groeperingen heerst. Hier wordt zeer intensief, met religieuze inborst de noodzaak van de westerse wereldheerschappij over het Oosten beleden. Er wordt in deze kringen gesproken als over een ‘wereldhistorische missie’ waarvoor alles moet wijken wat deze missie in gevaar kan brengen. In dit licht moeten de oorlogen van de 20 e en 21 e eeuw worden beschouwd. Zo kon Winston Churchill over de periode 1914 tot aan 1945 spreken als van een tweede 30-jarige oorlog tegen Duitsland. Tijdens de 2e wereldoorlog sprak Churchill de volgende veelzeggende woorden:

“Het moet u duidelijk zijn dat deze oorlog niet tegen Hitler of tegen het nationaalsocialisme gericht is, maar tegen de kracht van het Duitse volk die wij willen vernietigen, onafhankelijk of zij in de handen van Hitler ligt of in die van een jezuïetenpater.”

Veelzeggende woorden die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten.

Door het verloop van de 20 e eeuw met haar wereldoorlogen werd de kracht van Duitsland als opkomende wereldmacht gebroken. Met het ‘socialistisch experiment’ – zo sprak men erover en werkte men d.m.v. kaarten (geografisch) in de Westerse occulte loges – werd ook de ontwikkeling van het Russische volk in ‘westerse banen’ geleid. Hoe vreemd dit ondanks de verwoestende ‘Koude Oorlog’ ook mogen klinken.

Op dit moment zijn we getuige van ‘de oorlog tegen het terrorisme’ op basis waarvan oorlogen in allerlei delen van de wereld worden gerechtvaardigd. Oorlogen die in werkelijkheid uitdrukking zijn van westerse geopolitiek waar door middel van economische- en militaire machtsmiddelen, volkeren worden onderdrukt en burger-vrijheden wereldwijd stap voor stap teniet worden gedaan.

In dit licht moet ook de wijze waarop de regering Obama op dit moment buitengewoon provocatief optreedt tegen de opkomende wereldmacht China

– de aangekondigde levering van 6,4 miljard dollar aan wapens voor Taiwan – vanuit deze missie worden beoordeeld.

We hebben het aan dr. Rudolf Steiner te danken dat hij vanuit verschillende gezichtspunten de werkelijke achtergronden en motieven van de in het verborgen opererende westerse loges blootgelegd heeft. Zo is daar ook de zeer verrassende mededeling van hem over de Hegelse filosofie in relatie tot de werkzaamheid van deze loges.

“U kunt werkelijk, indien u inzicht verwerft in de esoterische inhouden van de geheime genootschappen van het Anglo-Amerikaanse volk, inhoudelijk nauwelijks iets anders ontdekken dan Hegelse filosofie” (GA 202, Die Brücke zwischen der Weltgeistigkeit und dem Physischen des Menschen; pag. 60).

Maar tegelijkertijd steekt Steiner ook de hand in de eigen Midden-Europese boezem:

“Er zou.....op betekenisvolle wijze gepareerd kunnen zijn, wat van de westerse geheime genootschappen aan wereldhistorische gebeurtenissen uitgegaan is, indien men in Midden-Europa vooral de eigen mensen bestudeerd had.” (idem pag. 60-61)

Opdat:

”..... mensen zich, zoveel als mogelijk, aan het betekenisvolle van Hegel blijven herinneren. Want de zielen kunnen juist op een bijzondere wijze wakker worden aan Hegel. En wakker worden is nodig! Men gelooft niet, men wil niet geloven welke gevaren de Europese civilisatie en haar Amerikaanse aanhang bedreigen; men wil niet geloven welke ondergangskrachten reëel aanwezig zijn.” (GA 199, Geisteswissenschaft als Erkenntnis der Grundimpulse sozialer Gestaltung; pag. 157)

Tot zover deze summiere motivering en inleiding voor de vertaling van de voordracht van Rudolf Steiner over Georg Hegel.

Het is de opgave van een blad als ‘Apokalyps Nu!’, bij te dragen aan een fundamenteel ander bewustzijn dan dat van “de kennis van nu” of “de kennis van toen”.

Laat ons daarom licht brengen in het vertroebelde bewustzijn van onze huidige tijd!

Fredie de Mooy

Strijdtoneel Afghanistan

Hugo van der Zee

Hoewel Nederland de huidige interventies in Afghanistan steunt en actief deelneemt door het zenden van troepen is over het algemeen niet bekend wat zich werkelijk in Afghanistan afspeelt. Om een beeld te vormen over de situatie in Afghanistan is het goed om eerst naar de historische en geopolitieke achtergrond te kijken. Afghanistan ligt in het gebied dat Centraal Azië, of ook wel Eurazië wordt genoemd. De regio die nu Afghanistan is, was tussen de achtste en zestiende eeuw het centrum van enkele grote rijken waaronder de Ghaznaviden, Timurieden en het Mongoolse rijk. De zijderoute liep door Afghanistan en het land kende periodes van bloei en hoge cultuur. De mysticus Rumi, de stichter van het Soefisme, evenals de arts Avicenna, die als de grondlegger van de moderne geneeskunde wordt gezien, komen beiden uit het gebied dat nu Afghanistan is.



Centraal Azië

Afghanistan bestaat voor een groot gedeelte uit berggebieden en was in de geschiedenis vaak een doorgangsgebied en knooppunt voor internationale handel. Door de strategische ligging was Afghanistan in tijden van conflicten ook vaak een 'bufferzone' tussen strijdende mogendheden. Vanaf de tijd dat de legers van Alexander de Grote meer dan tweeduizend jaar geleden Afghanistan binnen vielen, hebben veel buitenlandse legers

Afghanistan bezet. Maar door de moeilijk begaanbare berggebieden, het harde klimaat en het taaie karakter van de bergvolken duurden deze bezettingen nooit lang.

Vanaf het eind van de Britse overheersing in 1919 tot 1973 was Afghanistan een monarchie en dit was een rustige periode. In 1973 vond een coup plaats en werd Afghanistan een republiek. In korte tijd werden er nieuwe wetten doorgevoerd zoals de vrije keuze van religie, gelijke rechten voor vrouwen en er vond een grootschalige landhervorming plaats. De contacten met USSR speelden hier een duidelijke rol. Afghanistan had een lange grens met de USSR (de gebieden die nu Turkmenistan, Oezbekistan en Tadzjikistan zijn). Er was een "verdrag van vriendschap" met de USSR getekend en er waren diplomatieke- en handels betrekkingen. Toch waren er geen aanwijzingen dat de republiek de richting van een communistisch regiem opging. Afghanistan was in de tweede wereldoorlog neutraal gebleven en had ook gedurende de koude oorlog geen positie ingenomen. De progressieve maatregelen, verwelkomd door velen, stuitten ook op veel weerstand en later verzet, voornamelijk bij de traditionele bevolking in de berggebieden.

Zoals eerder in de geschiedenis had Afghanistan het ongeluk in een strategische regio te liggen. Na de val van de Sjah van Iran hadden de VS een belangrijke positie in Centraal Azië verloren. De situatie in Afghanistan schiep voor de VS een gelegenheid om de invloedssfeer in Centraal Azië terug winnen en tevens een barrière tegen het Sovjet blok te vormen. Onder president Carter voerden de VS een operatie uit die was gepland door de man achter Carter, de geopolitieke strateeg Zbigniew Brzezinski. Het verzet tegen de republiek, voornamelijk bestaande uit fundamentalistische moslims, werd door de VS gefinancierd en bewapend om zodoende een inval van de USSR uit te lokken. Deze operatie slaagde en in 1979 vielen de USSR troepen Afghanistan binnen. Hiermee werd het land één van de bloedigste strijdtoneelen van de koude oorlog.

Na de Sovjetinval vergrootten de VS de steun aan het verzet tegen de Sovjet bezetting. Na Carter zouden Reagan en Clinton dit beleid doorzetten. Het plan was om de USSR in een guerrilla oorlog te laten verzanden en hen op deze manier "hun eigen Vietnam te geven". Islamitische fundamentalisten, de "Moedjahedien" (strijders van God) werden vanuit de hele wereld ingevlogen en kregen trainingen van de CIA. Eén van de Moedjahedien leiders was Osama Bin Laden. De guerrilla oorlog werd

voor een groot deel gefinancierd met de productie van opium waarvoor de gebruikte infrastructuur uit de VS kwam. Boeken en fundamentalistische moslimpropaganda, tevens vervaardigd in de VS, werden onder de bevolking verspreid om de Jihad aan te wakkeren. De oorlog bleek voor de USSR inderdaad net zoals de Vietnam-oorlog uitzichtloos. Twaalf jaar lang werd er strijd geleverd. Er vielen meer dan één miljoen doden onder Afghaanse bevolking. Vijf miljoen Afghanen, een derde van de toenmalige bevolking, vluchtten het land uit.

Uiteindelijk bleek de bezetting voor de USSR niet meer haalbaar. Ondanks een half miljoen militairen en een "Sovjet vriendelijk" regiem lukte het niet om de bezetting stand te houden. De Sovjet troepen trokken zich terug waarna een burgeroorlog uitbrak waarbij de buitenlandse mogendheden een rol zouden blijven spelen.

Ook deze oorlog was zeer bloedig en stortte Afghanistan nog verder in ellende en armoede. Aan de ene kant streden de groeperingen, voornamelijk Oezbeken en Tadzjiken, die aan de kant van de Sovjets hadden gestaan en zich verenigd hadden in de "Noordelijke Alliantie". De Noordelijke Alliantie ontving steun van de USSR en later van India en Iran. De opiumproductie werd opgevoerd en werd ook een belangrijke bron van financiering voor de Noordelijke Alliantie.

Aan de andere kant vochten de fundamentalistische Talibaan die gesteund werd door de Pakistaanse inlichtingendienst de ISI, Saudi Arabië en de VS. De burgeroorlog werd gewonnen door de Talibaan met de inname van Kaboel in 1996. De Talibaan stichtte het "Islamitisch Emiraat van Afghanistan", een fundamentalistisch moslimregiem dat veel vrijheden inperkte. Voor het eerst sinds de terugtrekking van de Sovjet troepen was Afghanistan weer wereldnieuws. Beelden van het schrikbewind dat de Talibaan voerde met openbare executies schokte de wereld, inclusief veel Moslimlanden. Toch gingen de betrekkingen tussen de Talibaan en de Westerse wereld door.

De aanslagen van 9/11, de inval in Afghanistan VS / NAVO, Al Qaida

Afghanistan kwam weer in de aandacht na de aanslagen van 11 september. Er werd door de VS direct naar de Al Qaida gewezen als organisatie die verantwoordelijk was voor de aanslagen. De aanslagen zouden vanuit Afghanistan zijn georganiseerd door Bin Laden en de Talibaan leider Mullah Omar. Noch de Al Qaida noch de Talibaan eisten de aanslagen op en de bewijzen die de media brachten waren op zijn

minst zeer mager. Van de lijst met negentien verdachten bleek de meerderheid geen terroristische of zelfs maar een fundamentalistische achtergrond te hebben. Achteraf bleek een aantal van hen niet in de vliegtuigen te hebben gezeten. Op miraculeuze wijze vond men binnen enkele uren na de aanslag een gedeeltelijk verbrand maar goed identificeerbaar paspoort van één van de terroristen. Dit was opmerkelijk, gezien het feit dat de vliegtuigen inclusief de zwarte dozen (die vrijwel onverwoestbaar zijn) volgens de autoriteiten geheel door de brand waren vernietigd. Ook vond men op de zelfde dag een gestolen busje met videobanden met vlieg instructies en fundamentalistisch propagandamateriaal. Alsof de terroristen onderweg naar het vliegveld nog even hadden doorgenomen hoe je een vliegtuig moest besturen. Voor het onderzoek naar de aanlagen van 9/11, een gebeurtenis waarbij drieduizend doden vielen en die de wereld zou veranderen, werd maar een klein budget vrijgemaakt (een fractie van het bedrag dat aan het onderzoek van de Clinton - Monica Lewinski affaire was uitgegeven). Het onderzoek resulteerde in veel vragen en weinig antwoorden. Het leverde geen overtuigend bewijs dat de Al Qaida of de Talibaan achter de aanslagen zaten. Daarbij was er al helemaal geen link met Afghanistan. Van de vermeende terroristen kwam er niet één uit Afghanistan en ze waren opgeleid in Duitsland en de VS. De financiering van de kapers leidde (volgens de FBI) naar Saudi Arabië en Pakistan.

Toch kregen de VS gemakkelijk wereldwijd steun om een inval in Afghanistan te doen. Over het algemeen hadden weinig mensen een beeld bij Afghanistan. Door het zaaien van angst en het propageren van de urgentie van een "oorlog tegen terreur", werd de publieke opinie gevormd. Beelden met het brute optreden van de Talibaan werden onophoudelijk door de media vertoond. Hoewel deze beelden duidelijk geen relatie met de 9/11 aanslagen hadden brachten ze wel het beeld van Afghanistan als gevaarlijk terroristennest, dat snel uitgeroeid moest worden. De bestseller 'De vliegeraar' van de Afghaanse vluchteling en schrijver Khaled Hosseini paste goed in dit beeld. Het boek is een fictieve roman over een Afghaanse jongen die vlucht voor de Sovjet bezetting en later terug komt tijdens het Talibaan bewind. Het boek

geeft een zeer onvolledig en eenzijdig beeld over Afghanistan en droeg zeker niet bij aan een objectieve kijk op de situatie in Afghanistan. In een situatie waar totale afwezigheid was van objectieve journalistiek, kritisch denken en gezond oordelen schaarden veel regeringen en organisaties zoals Pax Christi en vrouwenbewegingen zich achter de VS.

De VS gaven de Talibaan een ultimatum om Bin Laden uit te leveren. De Talibaan zagen de dreiging van een inval, maar kon eenvoudig een nationale held niet zo maar uitleveren. Uiteindelijk accepteerde zij de uitlevering van Bin Laden mits deze in een Islamitisch land berecht zou worden. Dit werd door de VS afgewezen. Later zou blijken dat de Talibaan wel degelijk bereid waren geweest om verder te onderhandelen over het uitleveren van Bin Laden maar ieder voorstel was door de VS afgewezen. Het is opvallend dat Bin Laden op de lijst met gezochte criminelen stond (en nog steeds staat) voor een aantal misdaden waaronder de bombardementen op de ambassades van de VS in Kenia en Tanzania, maar niet voor de 9/11 aanslagen.

De VS stelden een VN resolutie voor die toestond om een inval te doen. De resolutie, die overigens geen militair geweld toestond, werd met meerderheid aangenomen. Binnen een maand na de aanslagen van 9/11 vielen zij Afghanistan binnen in een operatie geleid door de CIA. De operatie, genaamd "Operation Enduring Freedom" had als doel de verantwoordelijke leiders van de Al Qaida en Talibaan op te pakken en te berechten. Ondanks dat het leger van de VS met hulp van de Noordelijke Alliantie er in slaagden om in enkele weken controle over heel Afghanistan te krijgen slaagden ze er niet in om ook maar één Al Qaida of Talibaan leider gevangen te nemen. Toch werd de inval als "groot succes" gebracht. Ook hier ontbrak objectieve berichtgeving. Dit kwam niet door gebrek aan informatie. De inval was een grote militaire operatie waar veel organisaties bij betrokken waren en waarbij veel journalisten aanwezig waren. Er waren beelden en verklaringen uit bronnen zoals interviews met Talibaan leden, leiders van de Noordelijke Alliantie en de bevolking. Toch werd over de toedracht van de inval en het falen van het aanhouden van de Al Qaida leden nauwe-

lijks bericht. De enkele kranten en televisiestations die hier wel aandacht aan besteedden kwamen met berichtgeving die onderling sterk overeenkwam. Na de inval waren Talibaan en Al Qaida in konvooien militaire voertuigen naar de grensstad Tora Bora gevlucht waar zij uiteindelijk de grens naar Pakistan over waren gestoken. Dit is zeer opmerkelijk want de VS hadden groot militair overwicht en vanaf het begin van de operatie complete controle over het luchtruim. De Noordelijke Alliantie kwam zeer dicht bij de Talibaan maar kreeg keer op keer geen toestemming van de VS om aan te vallen. De moslim leider Ismail Kahn die het bevel voerde over een legereenheid van de Noordelijke Alliantie zei later dat hij eenvoudig alle Al Qaida en Talibaan gevangen had kunnen nemen. Ook het VS leger werd keer op keer afgehouden van confrontatie. Wanneer er belangrijke doorbraken waren kreeg men de opdracht terug te trekken en op cruciale momenten werd er een bestand afgeroepen om te onderhandelen. Dit tot frustratie van militaire officials. De Al Qaida en Talibaan en vermoedelijk ook Bin Laden zaten in Tora Bora duidelijk in de val. Toen de CIA commandant Gary Bernsten voorstelde om met een definitieve operatie de Al Qaida en Talibaan te verslaan kreeg hij hier geen toestemming voor. Eén grensovergang werd opengelaten en de Al Qaida en Talibaan maakten hier gebruik van om te ontsnappen. Dit terwijl de VS aan bondgenoot Pakistan hadden verzocht de grens met Tora Bora te sluiten. Ook dat was op onverklaarbare wijze niet gebeurd.

Het laatste bolwerk van de Talibaan was de stad Kunduz. Hier waren enkele duizenden Al Qaida leden waaronder een groot aantal functionarissen van de Pakistaanse ISI. Deze dienst stond in direct contact met de CIA. De ISI werd grotendeels door de VS gefinancierd en werd wel als verlengstuk van de CIA beschouwd. Gedurende een luchtbrug van drie dagen werden er duizenden mensen naar Pakistan gevlogen. Dit kan niet zonder medeweten van de VS zijn gebeurd. Afghanistan had in die periode waarschijnlijk het meest gecontroleerde stuk luchtruim ter wereld en geen vliegtuig zou naar Pakistan kunnen hebben vliegen zonder daarvoor expliciet toestemming te hebben gekregen. Volgens militair analist Ken Allard wijst de ontsnapping van de Al Qaida en Talibaan via Tora Bora en Kunduz er op dat er een overeenkomst moet zijn geweest. Zeer waarschijnlijk tussen de toenmalige minister van defensie Donald Rumsfeld en het hoofd van Pakistaanse inlichtingendienst Musharaf.

Het is interessant om naar de persconferenties voor en na de inval te kijken. Het gaat om een periode van enkele weken maar de retoriek is volledig anders. Vóór de inval de gebruikelijke stoere taal dat

we achter Bin Laden en mede terroristen aanmoeten en zo nodig uit “hun holen moeten roken”. Toen na de inval tijdens een persconferentie een journaliste aan Bush opheldering vroeg over het niet aanhouden van Bin Laden en Al Qaida leden antwoordde Bush, zeer geërgerd, dat het niet zo zeer om kopstukken als Bin Laden gaat maar dat we het “hele plaatje” moeten zien. Met dit hele plaatje duidde hij op een constante wereldwijde dreiging van het Moslimfundamentalisme. Het Moslimfundamentalisme had nu de USSR als constante dreiging op wereldschaal vervangen.

Hoewel de VS er niet in slaagden de vermeende Al Qaida leden te vinden en te berechten werd het voor de publieke opinie door de herhaaldelijke nieuwsberichten steeds meer een feit dat de Al Qaida een actieve internationaal opererende organisatie was. Het enige overtuigende bewijs voor direct gevaar waren de Antrax brieven. Enkele weken na de aanslagen van 9/11 ontvingen Amerikaanse journalisten en senatoren brieven waar antraxsporen in zaten. Vijf mensen overleden en tientallen raakten geïnfecteerd. De brieven bevatten een paar handgeschreven zinnen in het Arabisch waarin de dood aan de VS en Israël werd toegewenst. Nu was het al snel duidelijk dat de brieven niet van een Moslimfundamentalist kwamen. Volgens taalexperts was het zeer onwaarschijnlijk dat deze brieven door een Moslim waren geschreven. Een onafhankelijk instituut onderzocht de antrax en kwam tot de conclusie dat de antrax van zo’n specifieke kwaliteit was dat deze alleen in een Amerikaans militair laboratorium gemaakt kon zijn. Er waren slechts vijf specialisten ter wereld die de kennis hadden om antrax van deze kwaliteit te maken. En deze woonden allen in de VS. Ondanks deze aanwijzingen werd het pas in 2008 (zeven jaar later) duidelijk dat de brieven afkomstig waren van de microbioloog en specialist biologische oorlogsvoering Dr. Irvins, die werkzaam was voor een Amerikaans militair biochemisch instituut. Voordat de FBI hem kon ondervragen pleegde Irvings zelfmoord.

En dan waren er de video’s van Bin Laden. In december 2001 dook een video op die was gevonden door de VS troepen. Bin Laden zat in een tent en uitte dreigingen naar de Westerse wereld. Ondanks dat Bin Laden in de video niet naar actuele gebeurtenissen verwees, en daarbij de persoon die voor Bin Laden door moest gaan nauwelijks op Bin Laden leek (afgezien van baard en tulband) werd de video kritiekloos door de media doorgegeven.

De nieuwe onzichtbare en ongrijpbare vijand diende als de rechtvaardiging om oorlogen te voeren, militaire budgetten uit te breiden en de vrijheden van de burgers in de VS zodanig te beperken dat de schrijver en politicus Gore Vidal stelde dat de VS

geen Republiek meer genoemd kan worden.

De latere aanslagen in Madrid en Londen riepen net als de 9/11 aanslagen meer vragen op dan antwoorden. De onderzoeken waren summier en onvolledig en journalisten die afhankelijk onderzoek wilden doen werden tegengewerkt en gebrandmerkt als aanhangers van complottheorieën. Hoewel er gegronde redenen waren tot dieper onderzoek na de aanslagen in Londen gaf Tony Blair hier geen goedkeuring voor. In Spanje had de regering van Aznar eveneens geen grondig onderzoek gedaan en er waren vele vragen over het handelen van de Aznar regering na en tijdens de aanslagen in Madrid. Aznar verloor de verkiezingen en men hoopte dat de nieuwe socialistische regering verder onderzoek zou doen. Toen de nieuwe regering van Zapatero aantrad bleken echter alle digitale archieven, inclusief alle kopieën, uit de regeringsperiode van Aznar te zijn gewist. Hiermee was een grote hoeveelheid essentiële data over de aanslagen verloren gegaan. Het kwam vrij snel uit dat de opdracht van Aznar kwam maar door de presidentiële immuniteit kon hij hier niet voor vervolgd worden.

De amateuristische aanslag van de “schoenen” en de recente “onderbroek” aanslag, die op zich al zeer dubieus zijn, geven niet de indruk dat hier een organisatie achter zit die een complexe operatie als die van de aanslagen van 9/11 heeft kunnen uitvoeren. Vandaag de dag is een video van een groepje moslims in de woestijn met een machine geweer al voldoende om nieuwe maatregelen in te voeren en militaire budgetten uit te breiden. Nu is er geen twijfel over dat er wereldwijd fundamentalistische moslimgroeperingen bestaan. Maar in de meeste gevallen strijden deze tegen een corrupt regiem en zijn geen cel van een internationaal opererende organisatie. Net zo min je iedere drugsdealer als lid van de maffia kan bestempelen, kan je iedere moslimfundamentalist een Al Qaida lid noemen.

Toch hoort men in de media over grote getallen Al Qaida leden spreken. Deze getallen zijn grotendeels het resultaat van de “war on terror” (oorlog tegen terreur) politiek. Landen die deel nemen aan de “war on terror” krijgen financiële steun en wapens van de VS. Deze landen, met vaak corrupte en brute regiem, moeten dan wel aan kunnen tonen dat de Al Qaida actief is in hun land. Mensen worden opgepakt en gemarteld opdat zij

verklaren lid van de Al Qaida te zijn. Op deze manier “koopt” de VS in feite bewijs voor het bestaan van de Al Qaida.

De ervaringen van de Engelse ambassadeur in Oezbekistan tussen 2001 en 2004 bevestigden deze strategie. De vrij jonge ambassadeur (43) Craig Murray werd ervan op de hoogte gebracht dat er gevangenen bestonden waar mensen gemarteld en gedood zouden worden. Hij onderzocht dit en dit bleek inderdaad het geval te zijn. Vele duizenden mensen werden op de meest gruwelijke wijzen gemarteld. De slachtoffers werden gedwongen, om op een manier die aan de inquisitie deed denken, te bekennen dat zij lid waren van de Al Qaida. Na de bekentenis volgde vaak de dood.



Craig Murray

Murray ontdekte dat veel van de gevangenen door CIA vliegtuigen werden binnengevlogen. Hij sprak hier over met lokale CIA leden maar die zagen dit eenvoudig als onderdeel van de strijd tegen terrorisme. Toen Murray voldoende bewijs had verzameld overhandigde hij dit aan zijn werkgever, het ministerie van Binnenlandse zaken in Engeland. Hij kreeg het antwoord dat zijn werk was de diplomatieke verhoudingen te onderhouden en niet om zich bezig te houden met mensenrechten. Murray bleef aanhouden en werd uiteindelijk ontslagen. Murray schreef zijn ervaringen op in zijn boek “Moord in Samarkand”. De Britse overheid heeft getracht publicatie tegen te gaan maar Murray had inmiddels zoveel aandacht in de media weten op te wekken dat publicatie niet meer te stoppen was.

Het patroon van Oezbekistan vindt men in veel landen, zoals in Yemen. Een corrupt regiem krijgt financiële steun en wapens van de VS en doet er alles aan bewijzen te leveren dat er terroristen in het land actief zijn. Lokale fundamentalistische groeperingen ontvangen indirect financiële steun en wapens. De media wordt ingeschakeld en men kan weer beelden tonen waarmee men het idee van een Al Qaida als dreigend netwerk, kan verkopen. Zolang het regiem bewijzen levert, blijven het geld en de wapens binnenstromen.

De Karzai regering en de Noordelijke Alliantie

In Afghanistan is de Noordelijke Alliantie sinds 2001 bondgenoot van de VS en de NAVO. De Noordelijke Alliantie is sterk vertegenwoordigd in de huidige regering. In de Noordelijke Alliantie zitten veel oud leden van de geheime dienst KhAD die door de KGB was opgezet met het doel de opposenten van de Sovjet bezetting te vervolgen. Onder het Sovjet bewind zaaide de KhAD terreur met de meest gruwelijke vormen van martelingen en executies. Na de Sovjet terugtrekking stond de KhAD model voor de National Directorate of Security (NDS), het gevangenis systeem van de huidige regering. Personen die door de NAVO troepen gevangen zijn worden vaak overhandigd aan de NDS. Zowel Amnesty International als het Rode Kruis hebben gewaarschuwd dat de NDS de mensenrechten ernstig schendt.

Na de inval in de VS hadden veel Talibaan die niet hadden kunnen vluchten, zich overgegeven aan de Noordelijke Alliantie. Duizenden Talibaan werden in loods en containers gestopt. Velen overleden onder vreselijke omstandigheden. Het Rode kruis kreeg van de VS geen toestemming om de gevangenen te bezoeken. Onder toezicht van de VS militairen voerde de Noordelijke Alliantie een ware slachting uit. De duizenden lichamen die gevonden zijn in de massagraven rond Kunduz (velen met de handen op de rug geboeid) getuigen van een brute slachting. De afgelopen jaren zijn getuigen van deze slachting systematisch vervolgd en geliquideerd. De VS heeft nooit volledige betrokkenheid kunnen ontkennen omdat er westerse journalisten aanwezig waren en er zelfs beeldmateriaal is. Men zwijgt er eenvoudig over. Een van de weinige uitspraken die de woordvoerders van het Pentagon hier over hebben gedaan was dat je in een strijd tegen de Talibaan nu eenmaal geen Moeder Theresa als bondgenoot kiest.

Het huidige regiem in Afghanistan is het schoolvoorbeeld van wat wel een “marionetten regering”

wordt genoemd. De verkiezingen werden uitgevoerd en gefinancierd door de VS en het was duidelijk dat de winnaar een VS vriendelijk regiem zou zijn. Dit kon alleen door een gedeelte van de bevolking uit te sluiten van de verkiezingen. De verkiezingen die in 1986 en 1987 werden gehouden onder de sovjet bezetting waren in feite nog democratischer, omdat onafhankelijke kandidaten tenminste nog een kans kregen om campagne te voeren.

Hamid Karzai, die zowel op de loonlijst van CIA als op die van de oliemaatschappij Chevron heeft gestaan, was de aangewezen persoon om de regering te leiden. Karzai was voor de Afghanen een onbekend persoon en had weinig steun van de bevolking. Karzai is vandaag de dag nog steeds volledig afhankelijk van de leiders van de Noordelijke Alliantie en de drugsbaronnen. Karzai's tweede man, de vice president Mohammed Famin, is een drugsbaron met een lange geschiedenis van corruptie en extreem geweld. Een belangrijke post bekleedt de broer van Karzai, Ahmad Wali Karzai, die een groot gedeelte van de drugshandel in Afghanistan onder zijn controle heeft. Ahmad Wili Karzai ontvangt financiële steun van Hamid Karzai en staat tevens op de loonlijst van de CIA. Dan is er Generaal Abdul Rashid Dostum die op het moment aan het hoofd staat van het Afghaanse leger. Dostum staat bekend als een zeer gewelddadig persoon en is de hoofdverantwoordelijke van de slachting bij Kunduz.



Generaal Abdul Rashid Dostum en president Karzai

Ook Dostum is direct betrokken bij de productie en handel van heroïne. In 2005 vonden agenten van de Amerikaanse DEA (Drug Enforcement Administration) negen ton opium in het huis van Muhammad Akhundzada, de gouverneur van de provincie Helmand in Afghanistan. Onder druk van de Britse regering ontsloeg Karzai, Akhundzada als gouverneur maar benoemde hem gelijktijdig tot lid van de Senaat in Afghanistan, waar hij nog steeds

zetelt. Er zijn zeer veel aanwijzingen dat zowel Akhundzada als Ahmad Wili Karzai betrokken zijn bij een grootschalige verkiezingsfraude waardoor Hamid Karzai onlangs herkozen kon worden. Tijdens een officieel bezoek aan Afghanistan in 2008 was er een vriendelijke ontmoeting tussen Barack Obama en het regeringslid Gul Agha Sherzai. Ook Sherzai is verbonden met de drugshandel en ontving miljoenen dollars van de CIA. En ook Sherzai heeft een lange loopbaan van geweld en corruptie. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van personen die deel uitmaken van het regiem in Afghanistan.

De VS voert in Afghanistan haar eigen guerrillaoorlog waarbij net als in Irak en Vietnam de tegenstander voornamelijk vanuit de lucht met groot geschut wordt bestreden. Vierentwintig uur per dag vliegen de onbemande vliegtuigen, de "drones", over Afghanistan en bombarderen militaire stellingen maar ook burgerdoelen zoals dorpen. Hoewel er voornamelijk burgerslachtoffers vallen spreekt het Pentagon over "collateral damage" (nevenschade). Voor grondoperaties wordt de Noordelijke Alliantie ingezet of de paramilitaire groepen van Generaal Mc Cristal. Deze paramilitairen zijn over het algemeen geen VS militairen maar huurlingen "contractors". Bedrijven als het Amerikaanse Blackwater, die deze contractors leveren vallen niet onder de militaire wet en kunnen daardoor moeilijk aansprakelijk worden gesteld voor oorlogsmisdaden. In de Amerikaanse militaire gevangenis bij het vliegveld van Bagram, waar honderden gevangenen zonder aanklacht worden vastgehouden is de behandeling volgens mensenrechten organisaties nog mensonterender dan in Guantanamo. De meeste van de gevangenen zullen nooit een advocaat zien en nooit een proces krijgen. Buiten de gevangenis worden duizenden, vaak zeer jonge mensen, maandenlang in detentiekampen gehouden. Eveneens zonder aanklacht, zonder enig recht en onder zeer slechte omstandigheden. Journalisten en mensenrechten organisaties krijgen geen toegang tot de gevangnissen en de detentiekampen. In mei 2009 stuurden mensenrechten activisten en advocaten een open brief naar het Amerikaanse congres met een uiteenzetting over de situaties van de gevangenen in Irak en Afghanistan en over de schending van de mensenrechten in de "oorlog tegen terreur" politiek. Men hoopte dat na negen jaar agressief buitenlands beleid van Bush de regering onder

Obama hier wel aandacht aan zou besteden, maar dat bleek niet het geval. De martelingen gaan door en de gevangenis van Bagram wordt op het moment uitgebreid.

Eén van de weinige personen in Afghanistan die openlijk kritiek durft te uiten is oud parlements-lid van de Afghaanse regering, Malalai Joya. Malalai verloor veel van haar familieleden onder de Sovjet bezetting en groeide een groot gedeelte van haar jeugd op in vluchtelingenkampen in Iran en Pakistan. In Pakistan ging zij naar een school die was opgericht door de RAWA (Association of the Women of Afghanistan). Na de Sovjet terugtrekking keerde ze terug naar Afghanistan. Toen de Talibaan aan de macht kwam leidde Malalai een geheime school voor meisjes en een geheime kliniek voor vrouwen. Tevens was zij politiek actief. Nadat de Talibaan verdreven was, presenteerde zij zich als onafhankelijke kandidaat voor het parlement van de nieuwe regering en ze werd gekozen. In een historisch moment nam zij tijdens een parlementsvergadering het woord en bekritiseerde de deelname en de invloed van de drugsbaronnen en oorlogsmisdadigers in de Karzai regering. Malalai werd uit haar functie gezet en sinds die tijd zet ze zich in voor democratie en gerechtigheid in haar land. In haar boeken "Raising my voice" en "A woman among warlords" beschrijft ze haar tijd in het parlement en de situatie in Afghanistan.



Malalai Joya op bezoek bij een meisjesschool

Malalai vertelt dat zij net als de meeste Afghanen

zowel de Noordelijke Alliantie als de Talibaan als vijanden van het Afghaanse volk ziet. Het sleutelprobleem ligt volgens haar bij de bezetting van de VS en de NAVO troepen en de steun van de NAVO landen aan de Afghaanse regering. Met constante dreiging voor haar leven en dat van haar familie heeft ze er voor gekozen geen asiel aan te vragen en in Afghanistan te blijven. In de vele interviews die zij wereldwijd geeft (Malalai bezocht drie maal Nederland) probeert ze de westerse landen te overtuigen dat zij een niet legitiem en crimineel regiem steunen dat vijandig tegenover democratie en mensenrechten staat. De Afghaanse regering en media, uiteraard in verlegenheid gebracht door de uitspraken van Malalai presenteren haar als een radicale activiste die niet de stem van het volk vertegenwoordigt. Dit beeld is door de Westerse media in meer of mindere mate overgenomen. Maar uit gesprekken van Afghanen met onafhankelijke journalisten blijkt dat een groot deel van de Afghaanse bevolking wel degelijk de mening van Malalai deelt.

Modern kolonialisme en verzet

Het financieren en bewapenen van fundamentalisme en corrupte regiem door westerse landen is niet van recente tijd maar een voortzetting van de "verdeelt en heerst" politiek uit de koloniale tijd. Vooral de Britten waren meesters in het uitspelen van etnische en religieuze verschillen. In de gekoloniseerde landen werd een elite minderheid aan de macht geholpen. Het lokale regiem was volledig afhankelijk van militaire en financiële steun van de koloniserende macht. Mocht een regiem in conflict komen met de koloniserende macht dan kon het gemakkelijk vervangen worden. In het geval dat het volk in opstand kwam tegen de lokale regiem, wat voorkwam omdat de regiem over het algemeen corrupt waren, dan werd er vanuit het moederland versterking gestuurd om het lokale bezettingsleger bij te staan om orde op zaken te stellen. Om publieke steun voor deze oorlogen te kunnen krijgen werden de opstandige leiders door de koloniserende macht als gevaarlijke fundamentalisten afgebeeld. Zo werd bijvoorbeeld door de Westerse kranten de leider van de Somalische onafhankelijkheidsbeweging Mohammed Abdullah Hassan als de waanzinnige moslimfundamentalist "Mad Mullah" neergezet. En de Afghaan Mirza Ali Khan, die nog geen eeuw geleden een succesvolle guerrilla oorlog tegen de Britse bezetting leidde stond in het Westen bekend als "Fakir van Ipi" een gevaarlijke moslim fundamentalist wiens wellustige troepen zich aan de westerse vrouwen zouden vergrijpen, al-

dus de Engelse kranten. Later, bij het overlijden van de Fakir van Ipi beschreef de Engelse krant de Times hem als een “dappere en eervolle tegenstander, een man van principes”. Vrijheidsstrijders werden dus vaak als gevaarlijke fundamentalisten neergezet om de buitenlandse bezetting te rechtvaardigen. Na het koloniale tijdperk is deze politiek voortgezet. In de propaganda zijn vaak alleen de woorden “Christendom” door “democratie” vervangen. En zoals de koloniale strijd weinig met het Christendom van doen had, hebben de huidige conflicten weinig met democratie te maken.

Veel huidige conflicten in Afrika en Eurazië hebben hun oorsprong in de vorming van de landgrenzen na de eerste en tweede wereld oorlog. Een groot aantal van de landen die het strijdtoneel hadden gevormd werden door de Westerse mogendheden verdeeld. Natuurlijke, historische en culturele landgrenzen werden nauwelijks in acht genomen. De rechte lijnen op de kaarten van Afrika en het Midden oosten zijn getuigen van dit haastige snijwerk. Volken en etnische groepen werden gescheiden of samengevoegd. Verzet hiertegen, dat logischerwijze opkwam, werd hard de kop in gedrukt. Toen de Koerden, die hun volk in meerdere landen opgesplitst zagen worden, in opstand kwamen gaf Churchill de Engelse luchtmacht de opdracht om de Koerdische dorpen met mosterdgas te bombarderen (een operatie die Saddam Hoessein later zou herhalen). De regeerders van de nieuwe landen werden in veel gevallen aangesteld door westerse mogendheden. Hiermee werd het kolonialisme feitelijk voortgezet, met de VS, en later de USSR als nieuwe geduchte mededingers. Na de val van de USSR en de geleidelijke afname van de Britse invloedssfeer bleef de VS over als de prominente macht. Vooral regiems in Islamitische landen bestaan vandaag de dag bij de gratie van de VS doordat ze financiële en militaire steun ontvangen. Hier staat tegenover dat het beleid grotendeels door de VS wordt voorgeschreven. De regering van Obama heeft onlangs de budgetten voor militaire en financiële steun aan tientallen Afrikaanse landen sterk verhoogd (het Africon programma). Zelfs regiems die als gematigd bekend staan zoals Egypte, Jordanië en Algerije zijn in werkelijkheid dictatoriale regiems waar geen vrijheid van meningsuiting is, geen persvrijheid en geen enkele vorm van rechtspraak. Mensen kunnen willekeurig worden aangehouden, gemarteld en gedood. Egypte ontvangt sinds 1975 twee miljard dollar per jaar van de VS (tweede plaats na Israël). Het grootste deel van dit budget wordt gebruikt voor militaire doeleinden. Zonder deze dollarstromen zou het regiem van Mubarak onmogelijk

stand kunnen houden.

De constante repressie van deze regiems roept uiteraard weerstand op. Deze weerstand richt zich vooral tegen de lokale regiems maar mede dankzij de nieuwe communicatie middelen worden de lokale bevolkingen zich er steeds meer van bewust dat deze repressie deel is van een geopolitieke strategie. Hoewel de nieuwszender Al Jazeera constant wordt tegengewerkt en net als veel westerse nieuwsbedrijven heeft moeten toegeven aan censuur, laat men wel de beelden zien van de verwoestingen en slachtoffers van de oorlogen en conflicten in Irak, Afghanistan en Israël. (Gedurende de afgelopen jaren zijn regelmatig journalisten en cameramensen van Al Jazeera gearresteerd, rekeningen geblokkeerd en de VS zijn zelfs zo ver gegaan het kantoor van Al Jazeera in Kaboel te bombarderen). In de islamitische wereld ziet men Irak, Afghanistan en de Palestijnse staat steeds meer als martelaarsnaties en men beseft hoe passief hun eigen regeringen zijn. Dit veroorzaakt een groeiende afkeer tegenover de Westerse wereld en vormt een voedingsbodem voor geweld.

De Talibaan

Net zoals nog geen eeuw geleden de Afghanen tegen de Britse bezetter streden is de huidige strijd van de Talibaan ook voornamelijk een strijd tegen de bezetter. Volgens Eric Margolis, een Amerikaanse journalist die meerdere periodes in de conflict gebieden in Afghanistan heeft doorgebracht, zouden de meeste Talibaan “boer of herder zijn wanneer Afghanistan niet bezet zou zijn”. (Margolis heeft meer dan vijftig jaar lang verslag gedaan over de Moslimwereld). Maar dertig jaar lang bezetting, corruptie en verwoesting van hun land heeft veel jonge Afghanen er toe aangezet om de wapens op te pakken, daarbij aangewakkerd door de fundamentalistische propaganda verspreid in de religieuze scholen. Door de hoge werkloosheid (70%) onder de Afghanen zijn er weinig alternatieven dan oorlog en drugshandel.

Het Pashtun volk, waaruit de meeste Talibaan komen, heeft een zeer rijke cultuur en de samenleving is over het algemeen vrij open. Zo is dans een belangrijk onderdeel in de Pashtun cultuur, iets

wat in veel Moslimlanden niet toegestaan is. Ook hebben de Pathanen naast het Moslimrecht eigen vormen van rechtspraak behouden. De religieuze scholen, de "Madrassa's" die de afgelopen decennia zijn opgezet met steun van de VS, Saudi Arabië en Pakistan hebben een moslim radicalisering onder de Pathanen teweeg gebracht. De Talibaan waren aanvankelijk een relatief kleine en nieuwe beweging tussen bestaande verzetsgroepen die vanuit traditionele stamverhoudingen opereerden. Dankzij de militaire en financiële steun kregen de Talibaan snel overwicht over de andere verzetsgroepen. De Talibaan leiders, waarvan de meeste van de religieuze scholen komen, zijn goed op de hoogte van de geopolitieke belangen. Afghanistan heeft zelf geen olievelden maar in gebieden ten noorden van Afghanistan (Turkmenistan, Oezbekistan, Kazachstan en Rusland) zijn veel oliereserves. Om de olie naar de markten te krijgen zijn pijpleidingen nodig. De ligging van Afghanistan is zeer gunstig voor de aanleg van deze pijpleidingen. Vanaf de terugtrekking van de Sovjet troepen hadden oliemaatschappijen uit Rusland, China, Argentinië en de VS hun oog laten vallen op Afghanistan. De Talibaan onderhielden handelsbetrekkingen met deze landen. Afgevaardigden van oliemaatschappijen bezochten Afghanistan en met medeweten van Washington bezochten Talibaan leiders de kantoren van Chevron en Unacol in Texas. De Talibaan zijn vanaf het begin gesteund door Pakistan en Saudi Arabië en tot aan de aanslagen van 9/11 ontvingen de Talibaan directe financiële steun van de VS. Dit was sterk in contrast met uitspraken van de VS autoriteiten tegen moslim fundamentalisme. Het laatste bedrag van 41 miljoen dollar werd overgemaakt in mei 2001. De Talibaan ontvingen ook daarna nog indirecte steun van de VS. De Pakistaanse ISI ontvangt tot op het heden jaarlijks vele miljoenen dollars en er zijn meerdere bronnen die aantonen dat een deel van dit geld naar de Talibaan wordt doorgesluisd. CIA leden hebben zelfs toegegeven dat het waarschijnlijk is dat een deel van de financiële steun van de VS aan de ISI bij de Talibaan terecht komt.

De drugshandel

Over het algemeen heerst het idee dat de voornaamste inkomstenbron van de Talibaan de drugs-

handel is. De financiering van de Talibaan komt echter maar voor 10-15% uit drugshandel, de rest komt van externe financieringsbronnen. De drugshandel is vaak als argument en rechtvaardiging van de huidige bezetting gebruikt. NAVO-chef Jaap de Hoop Scheffer zei onlangs nog dat Afghanistan "richting een narco-staat afglijdt". Nu is Afghanistan al lange tijd een drugsstaat. De drugshandel in Afghanistan begon vorm te krijgen eind jaren zeventig toen de overheden van Pakistan en Iran het verbouwen van papaver hadden verboden en de drugskartels hierdoor een bron van opium kwijtraakten (papaver is de plant waar opium uit verkregen wordt). De drugskartels vonden in Afghanistan de ideale nieuwe gebieden. Een gunstig klimaat voor de plantages, routes naar meerdere landen en nauwelijks controle. De uitrol van de drugs infrastructuur viel samen met de interventie van de VS in Afghanistan. In 1980 waarschuwde de adviseur van drugszaken van het witte huis David Musto dat wanneer de VS de drugshandelaars in Afghanistan zouden steunen de situatie in Laos zich zou kunnen herhalen. David Musto kreeg geen gehoor en hem werd zelfs toegang onthouden tot de dossiers van de CIA waar hij gezien zijn functie wel recht op had. De drugshandel floreerde en in het begin van de jaren negentig was Afghanistan verantwoordelijk voor 70% van de wereldproductie van heroïne. Deze productie was vrijwel exclusief in handen van de Noordelijke Alliantie. De Talibaan waren vanuit hun strikte geloofsovertuiging tegen de drugshandel en toen zij de burgeroorlog gewonnen hadden startten zij een grootschalige campagne tegen de drugshandel. In korte tijd vernietigden de Talibaan de papaver plantages waardoor de heroïneproductie tot vrijwel nul procent terugliep (volgens een rapport van de UNODC, United Nations Office of Drug Control). Na de inval van de VS in 2001 begon de heroïne productie weer op te lopen en vandaag de dag levert Afghanistan 93% van de wereldproductie van heroïne.

De strategie van de VS en de NAVO is om het drugsbeleid zoveel mogelijk aan de huidige regering over te laten. De VS en NAVO hebben wel een aantal acties ondernomen zoals het steunen van campagnes die de boeren alternatieven moeten bieden voor de papaverproductie maar deze campagnes waren van symbolische aard en hebben geen effect gehad. Aangezien de regering van Afghanistan betrokken is bij de drugshandel is het niet verwonderlijk dat er van regeringswege geen maatregelen worden genomen. Er wordt op grote schaal opium verbouwd op staatsgrond en de grenzen worden opengelaten voor het drugstransport. Kaboel is de afgelopen jaren een

veilige haven voor drugshandel geworden. De VS en de NAVO zijn nu de beschermers van de grootste bron van heroïne ter wereld. De media en politici geven het beeld dat het bestrijden van drugshandel nu eenmaal een moeilijke en haast onbegonnen taak is. Maar wanneer het de Talibaan is gelukt om in enkele maanden de heroïne productie tot bijna nul te reduceren, dan zou het machtigste leger ter wereld in acht jaar toch ook enig succes moeten hebben kunnen boeken. Zeker gezien het feit dat de drugsbaronnen bekend zijn, de locatie van de opium velden en heroïnelaboratoria bekend zijn, en men weet waar de handelsroutes lopen. De chemicaliën die gebruikt worden om van opium heroïne te maken heeft men kunnen traceren naar bedrijven in Duitsland en Frankrijk. Ook de geldtransacties, die voornamelijk via Westerse banken lopen moeten met enige moeite traceerbaar zijn.

De drugshandel in Afghanistan en de rol die de westerse landen hierin spelen is historisch gezien niet uniek. De drugshandel en oorlog gaan al samen sinds de Brits-Chinese opium oorlogen in de negentiende eeuw toen het Britse rijk met geweld opium in Azië introduceerde. Sindsdien zijn drugs vaak een voorwendsel en financieringsbron voor militaire bezetting geweest. De betrokkenheid van overheden met de internationale drugshandel kan niet simpelweg worden afgedaan als complottheorie. Het is in veel gevallen bekende geschiedenis. Historische feiten wijzen erop dat de CIA betrokken was bij de drugshandel in Birma, Laos, Thailand, Vietnam en Centraal Amerika. Dennis Dayle die een hoge rang had bij DEA (Drug Enforcement Administration) vertelde onlangs in een conferentie dat de vele kopstukken van de drugskartels die hij gedurende zijn dertigjarige loopbaan op het spoor kwam, keer op keer CIA agenten bleken te zijn. Dit wijst erop dat de bekende drugshandelaars die tevens CIA agenten waren zoals Manuel Noriega (Panama), John Hull (Costa Rica), Vang Pao (Laos) en de eerder genoemde Ahmed Karzai geen uitzonderingen zijn. Zeer veel oud CIA en DEA leden hebben een boekje open gedaan over de betrokkenheid van de CIA bij de internationale drugshandel en hier is inmiddels zoveel informatie over, dat het niet eenvoudig te ontkennen is.

Een veel gehoorde rechtvaardiging is dat in tijden van oorlog nu eenmaal "realpolitik" wordt bedreven waarbij je alle middelen die voorhanden zijn zal gebruiken. Zoals het beïnvloeden en omkopen van lokale machten en organisaties met hun activiteiten, of deze nu legaal of illegaal zijn. Maar dit is geen juiste

voorstelling van zaken. Controle van de drugshandel is zelden een lokale aangelegenheid. De nadruk van het drugsbeleid van regeringen ligt vaak, of op de verbouwers en plantages aan de ene kant, die zich overwegend in derdewereldlanden bevinden, of op de drugsgebruikers en dealers aan de andere kant van de keten. In werkelijkheid zijn dit de twee uitersten van een complex netwerk. Binnen dit netwerk bevindt zich de managementstructuur waar alle facetten van de drugshandel worden geregeld zoals communicatie, transport en opslag, controles, financieringen enz. De organisaties die dit leiden hebben de omvang van multinationals en opereren hoofdzakelijk vanuit Westerse landen. De opbrengsten van de drugshandel bevinden zich ook voornamelijk binnen dit omvangrijke middensegment. Het deel voor de producerende landen en de daarbij betrokken personen, zoals de Afghaanse drugsbaronnen, bedragen slechts enkele procenten van de totale opbrengst. De omvang van de drugshandel is haast niet te bevatten. Een rapport van de CND (Commission on Narcotic Drugs) schatte de omvang van de wereldwijde drugshandel in 2003 op minstens vierhonderd miljard dollar. Dit was groter dan die van de olie- en gas industrie samen. En sindsdien is de drugshandel verder toegenomen. Volgens VS congreslid Carl Levin die hier uitgebreid onderzoek naar heeft gedaan, bevindt vijftig procent van alle drugsgelden ter wereld zich in banken in de VS. Dit bevestigt de uitspraak van Antonio Maria Costa, hoofd van de UNOC (UN Office on Drugs and Crime) die stelt dat de enige reden dat de financiële crisis niet tot een totale instorting van het internationale bankstelsel leidde, te danken is aan het feit dat een groot aantal banken in de VS een uitvlucht vonden in hun liquide narcodollars.

De "war on drugs" die in 1973 werd gestart door Nixon zal volgens Robert Steel, een ex-CIA agent die twintig jaar in Latijns-Amerika actief was, net als de "war on terror" nooit eindigen, omdat dit eenvoudig de bedoeling niet is. Door het woord "oorlog" te gebruiken, en bijvoorbeeld niet te spreken over "drugsbeleid" geeft men de illusie dat het om een tijdelijke maatregel gaat. Twijfels over eventuele dubieuze motieven worden ook weggeveegd. Je voert nu eenmaal geen oorlog om die te verliezen. En omdat het oorlogstijd is, is het de re-

gering geoorloofd om maatregelen te nemen die in vreedstijd niet mogelijk zijn. Dus zullen de mensen bereid moeten zijn om offers te brengen, zoals het opgeven van hun vrijheden en het financieren van de oorlog. Er zijn aanwijzingen genoeg dat de “war on drugs” in zijn bijna veertig jaar bestaan een tegenovergesteld effect heeft gehad. Je hoeft alleen maar naar de statistieken van de drugshandel per land te kijken om een idee te krijgen wat zich werkelijk afspeelt. Vrijwel zonder uitzondering stijgt de productie van drugs wanneer de VS in een land intervenueert, en daalt zij wanneer de VS de interventie beëindigt. De conclusie van schrijver en diplomaat Peter Dale Scott, die hier ook decennia lang onderzoek naar heeft gedaan en meerdere boeken over dit onderwerp heeft geschreven, is dat de drugshandel een geïntegreerd onderdeel van de buitenlandse politiek van de VS is.

Omdat de drugshandel illegaal is, en daardoor van nature “ondergronds”, is het een machtsmiddel bij uitstek. Alle deelnemers hebben vanzelfsprekend belang bij geheimhouding. Men hoeft zich niet te houden aan wetten, regels of conventies, waardoor operaties zeer snel en effectief kunnen worden uitgevoerd. De drugshandel is bovenal een financieringsbron. Doordat de transacties niet direct in het conventionele geldsysteem terecht komen, zijn deze moeilijk herleidbaar. Met de enorme opbrengsten kan het netwerk in stand gehouden worden, oorlogen bekostigd worden, volledige regeringen omgekocht worden en tegenstanders geïntimideerd of geliquideerd worden. De wapenhandel is nauw met de drugshandel verbonden. Omdat de wapenhandel zich in een grijs gebied bevindt (het is gedeeltelijk legaal en illegaal) vindt deze goed aansluiting bij de drugshandel.

De productie van drugs in arme landen genereert zeer grote (illegale) inkomsten voor een relatief kleine groep. Dit kan de hele lokale samenleving en cultuur ontwrichten, nog afgezien van de effecten van de drugs wanneer deze verhandeld en gebruikt wordt. Over de omvang van de effecten van drugshandel wereldwijd kan men alleen maar een schatting maken. Bekend is dat de effecten van de drugshandel een zeer corrumperend effect hebben naar andere maatschappelijke gebieden. Het herstel hiervan is moeilijk en vergt veel tijd. De effecten van drugsgebruik werken ook zeer diep

door in de maatschappij. Drugsgebruik gaat vrijwel altijd samen met criminaliteit en leidt in veel gevallen tot veroordelingen. Dit bezorgt de betrokken families een stigma waar deze generaties lang niet meer van af komen.

Doorzetten van de Oorlog, de werkelijke motieven

Na negen jaar bezetting in Afghanistan zijn er bij de deelnemende landen steeds meer bedenkingen. De meeste organisaties, experts en adviesorganen zijn het er over eens dat de huidige strategie niet werkt en de situatie in Afghanistan alleen maar verslechtert. Volgens het “National Security Council”, een adviesorgaan van de Amerikaanse overheid, zijn er niet meer dan honderd Al Qaida leden in Afghanistan. Niet echt een reden om een leger van honderdduizend soldaten in stand te houden. Volgens het rapport van de “Carnegie endowment”, een denktank voor buitenlandse politiek met hoofdkantoor in Washington, is de toename van de militaire acties van de Talibaan een direct gevolg van de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Afghanistan. De ambassadeur van de VS in Afghanistan en voormalig officier in het VS leger in Afghanistan Karl Eikenberry, verklaarde dat het sturen van meer troepen zeker tot meer problemen zou leiden en raadde het sterk af. Volgens de voormalige militair stafchef van Colin Powell, Lawrence Wilkerson, is de terugtrekking van de VS- en NAVO troepen de enige juiste stap naar een oplossing. Zelfs de “RAND Corporation”, een zeer conservatief advies orgaan dat gespecialiseerd is in terrorismebestrijding en werknemers in het Pentagon heeft, stelde dat een zeer gereduceerde militaire aanwezigheid in Afghanistan het meest effectief zal zijn. En ook Obama zelf heeft herhaaldelijk in toespraken gezegd dat er geen militaire oplossing in Afghanistan is. De publieke opinie lijkt ook steeds meer in te zien dat de oorlog in Afghanistan, inmiddels de langst lopende buitenlandse oorlog van de VS, een hopeloze onderneming is.

Toch heeft de Obama regering besloten om 30.000 (nieuwe) extra manschappen te sturen. Daarmee komt het totale aantal buitenlandse troepen in Afghanistan op 100.000. Behalve de NAVO groepen zijn er ook nog 115.000 betaalde hulpkrachten, de “contractors”. Dit zijn in de meeste gevallen Afghanen en Pakistani en worden wel het “dollar leger” genoemd. Deze contractors, die banen hebben als militairen, maar ook als koks, chauffeurs, bewakers en tolken enz., zijn over het algemeen niet bepaald loyaal aan hun opdrachtgevers. Veel van deze contractors staan in contact met de Talibaan en buitenlandse

inlichtingendiensten. Het huidige bezettingsleger is hoe dan ook een stuk kleiner dan de 500.000 Russische militairen die tijdens de Sovjetbezetting ook niet voldoende bleken om militair overwicht in Afghanistan te bereiken. Volgens militaire experts zou een leger van 650.000 man nodig zou zijn om Afghanistan volledig onder controle te krijgen. Dit zou financieel en praktisch gezien totaal onhaalbaar zijn. Overigens is volgens de Amerikaanse grondwet het installeren van een bezettingsleger niet eens toegestaan. Het Amerikaanse leger is ook niet bedoeld als bezettingsleger. Het jaren lang op militaire bases leven en de toestand in het land zien verslechteren is zeer demoraliserend en frustrerend. Voor de marinier Matthew Hoh die in de Irak oorlog dienst had gedaan en daarna in Afghanistan een militaire functie als contractor had, was de corruptie en uitzichtloosheid op een gegeven moment genoeg en hij besloot zijn baan op te zeggen. Toen Matthew werd gevraagd om uit te wijden over de reden van zijn ontslag was zijn antwoord kort maar treffend: “we have nothing to do here”.



Matthew Hoh

Wanneer het duidelijk is dat het sturen van meer militairen de situatie alleen zal verslechteren, en Afghanistan geen dreiging voor de VS of anderen landen is, kan men zich twee vragen stellen. Namelijk, waarom is er toch besloten militairen te sturen, en bovenal, hoe heeft men deze beslissing er door kunnen krijgen? Net als in de tijd van de oorlog in Vietnam is het moeilijk om een oneindige guerrillaoorlog te verkopen. Zeker nu de VS grote interne zorgen heeft zoals de financiële crisis, een snel stijgende werkloosheid en het niet eens kunnen worden over een gezondheidszorgplan. De oorlogen in Irak en Afghanistan hebben tot nu toe een biljoen gekost. Dit zijn de operationele kosten, de totale kosten voor beide oorlogen zullen drie a vier keer hoger liggen. (Om een idee te geven over de grote van een biljoen. Wanneer je elke dag een miljoen zou wegleggen dan heb je over 2750 jaar een biljoen). Er zijn genoeg redenen om het militair budget te gebruiken voor het oplossen van werkelijke problemen. Net als bij de

Irak oorlog blijkt er achter de schermen veel lobbyd te zijn. De publieke campagne is sterk gericht op de persoon van Obama. Niet met de harde taal van Bush, maar met het elan van een nuchtere praktische kijk op de zaak, en door hier en daar indringend op het gemoed in te spreken slaagt de Nobelprijswinnaar van de vrede, Barak Obama, er in de oorlog te verkopen. Het valt niet te ontkennen dat de toespraken van Obama een gevoel van saamhorigheid overbrengen. Maar wanneer je de inhoud van deze toespraken objectief bekijkt dan blijkt dat de werkelijke feiten zijn verdraaid of eenvoudigweg niet aan bod komen. Zo is de bezetting van Afghanistan voor een groot deel gebaseerd op wat Obama als de “succesvolle operatie” in Irak beschrijft. Dat wil zeggen, de illegale oorlog waarin een miljoen mensen zijn omgekomen en vier miljoen mensen hun land uit zijn gevlucht, waar het hele land verwoest is en de grote hoeveelheid verarmd uranium, een restproduct van gebruikte munitie, nog generaties lang levens zal eisen.

De steun van andere landen is voor de VS essentieel voor de rechtvaardiging van de militaire bezetting. Daarvoor worden de NAVO landen voortdurend op hun plicht gewezen, alsof het om een morele zaak gaat waaraan iedereen bij moet dragen. Obama verwees in zijn toespraak naar het “gevoel van eenheid” tussen de naties na de aanslagen van 9/11. Zelfs de Fransen hadden gezegd “Nous sommes tous Américains”. Geëmotioneerd verklaarde Obama dat hij “niet kan accepteren dat wij deze eenheid niet meer kunnen bereiken”. Het is interessant om even terug te kijken naar die “periode van eenheid” na de aanslagen. Er was paniek, een totale afwezigheid van kritisch denken, oorlogen werden gevoerd op basis van leugens, vrijheden werden beperkt en zelfs afgeschaft. Negen jaar later kunnen we zien waar deze eenheid toe geleid heeft. Eén miljoen doden in Irak, duizenden doden in Afghanistan, het legaliseren van martelen, de verwoesting van Irak en Afghanistan, verregaande beperkingen van vrijheden en astronomische hoge kosten. Waarom zou iemand met enig gevoel voor rechtvaardigheid en humaniteit dit hoofdstuk van de geschiedenis willen herhalen?

Tijdens zijn presidentscampagne zei Obama al dat hij de situatie in Afghanistan zou aanpakken. De bezetting van Afghanistan wordt om deze reden wel “Obama’s oorlog” genoemd. De redevoe-

ringen waren echter sterk gericht op humanitaire hulp en opbouw, en niet op militaire operaties. En net zo min als de oorlog in Irak “Bush’s oorlog” was, is de oorlog in Afghanistan een persoonlijke zaak van Obama. De beslissingen die tot de bezetting leiden zijn een continuering van een politiek die al lang geleden is ingezet.

De onderstaande citaten komen uit het boek “The Grand Chessboard” van Zbigniew Brzezinski, de adviseur van alle Amerikaanse presidenten vanaf Johnson tot en met Obama (met uitzondering van Clinton). Brzezinski is één van de meest invloedrijke personen in de wereldpolitiek van de afgelopen vijftig jaar. (in eerdere edities van Apokalyps Nu! is Brzezinski uitgebreid aan bod gekomen)

“Een macht die Eurazië domineert zou twee derde van ‘s werelds meest economisch productieve regio’s controleren. De belangrijkste geopolitieke prijs voor Amerika is dan ook Eurazië. Het is de belangrijkste taak om er zeker van te zijn dat geen enkele staat of een combinatie van staten de mogelijkheid krijgt om de Verenigde Staten uit Eurazië te verdrijven of zelfs maar de macht van de Verenigde Staten in deze regio in enige mate te verminderen.

Doordat Amerika steeds meer een multiculturele samenleving wordt kan het moeilijk worden om overeenstemming te vinden over het buitenlands beleid, mits er een grote dreiging van buitenaf wordt waargenomen.”

De visie van Brzezinski is in het jaar 2000 bekrachtigd met de aanname van de militaire doctrine zoals beschreven in het Joint Vision 2020 document. Volgens dit document moeten de VS toewerken naar een situatie waar de VS strijdkrachten, met of zonder geallieerden, op iedere plaats ter wereld, in elke situatie en in alle gebieden (land, zee, lucht en ruimte) volledig militair overwicht kunnen hebben. De zogenoemde “full spectrum dominance” doctrine.

Met deze achtergrond informatie is de buitenlandse politiek van de VS beter te begrijpen. Een stabiel Afghanistan zou geen langdurige militaire aanwezigheid rechtvaardigen. Wat zou betekenen dat de VS haar militaire positie in het hart van Eurazië zou moeten verliezen. De afgelopen jaren hebben samenwerkingsverbanden tussen landen van Eurazië steeds meer vorm gekregen. Organisaties zoals de SSO (Shanghai Cooperation Or-

ganisation), de ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) en de CSTO, (Collective Security Treaty Organisation) nemen steeds vaker zelfstandige economische en geopolitieke beslissingen met betrekking tot hun regio. De VS beseffen dat dit ernstig roet in het eten kan gooien in de strategie betreffende het buitenlands beleid. En een toenadering tussen de Moslimlanden zou een streep kunnen betekenen door het doel zoals dat is beschreven in het Joint Vision 2020 document. (De SSO en CSTO hebben de NAVO en de VS aangeboden om mee te werken aan een niet militaire oplossing in Afghanistan maar deze werd afgewezen).

Door het in stand houden van conflicten en het verkondigen van constante dreiging probeert de VS een blijvend excuus te vinden voor de militaire aanwezigheid in andere landen. Het diplomatieke geopolitieke spel dat hier bij komt kijken is volgens de eerder genoemde schrijver en diplomaat Peter Dale Scott als een ijsberg, de top is zichtbaar (openbaar) maar het fundamentele deel, waar de werkelijke beslissingen worden genomen, is onzichtbaar. “Diepe politiek” noemt Scott dit en de titel van een van zijn laatste boeken is dan ook “Deep politics of war”. Pakistan speelt op het moment een grote rol in dit geopolitieke spel. De situatie in Pakistan, een land met atoomwapens, grote armoede en een zeer corrupt regiem, is grotendeels het resultaat van twintig jaar VS interventie. Nu de VS Pakistan als bondgenoot lijken te gaan verliezen is het onwaarschijnlijk dat de VS Afghanistan op zullen geven. Er is dan ook duidelijk geen “exit strategie”. Militaire bases en vliegvelden worden uitgebreid en alles duidt op een langdurige voortzetting van de bezetting.

Een grote en niet te onderschatten motor achter de militaire expansie van de VS is de commercie. In zijn afscheidsrede waarschuwde president Eisenhower indringend voor de risico’s van een belangenverstrengeling tussen de regering en wat men in de VS het “militair industrieel complex” noemt. Deze belangenverstrengeling is inmiddels werkelijkheid. Vanaf de Reagan periode is de regering van de VS steeds sterker verweven met dit militair industrieel complex. Een groot aantal regeringsleden heeft commerciële belangen bij de militaire bedrijven en zitten vaak in de raden van bestuur van deze bedrijven. De bedrijven en ondernemingen zijn vaak in Washington gevestigd en hebben veel lobbyisten in dienst. Het gaat niet alleen om de meer bekende beursgenoteerde ondernemingen zoals Haliburton en Blackwater (tegenwoordig “Xe services”), maar er zijn een groot aantal privé ondernemingen die producten en diensten leveren. De commercialisering speelt zich af in alle lagen van de defensie. Bedrijven zijn verantwoordelijk voor een groot deel van de mi-

litaire infrastructuur van de VS. Zelfs hoge militaire functies worden vervuld door contractors.

Door de belangenverstrengeling zijn, wat vroeger in oorlogstijd pure “kosten” waren, nu vooral “opbrengsten” geworden. Hierdoor is er een commercieel belang bij continuering van oorlogen en conflicten. De belangenverstrengeling heeft er ook toe geleid dat in de VS publieke gebieden steeds verder gemilitariseerd worden zoals de politie, de technologie (zeer veel wetenschappelijk onderzoek heeft militaire doeleinden) en amusement. Het amusement is zozeer een aspect geworden van oorlogvoering dat er in 2003 het Engelse woord “militainment” voor is ontstaan. Het Pentagon is de hoofdsponsor van een groot aantal Hollywoodfilms en computerspellen en heeft miljoenencontracten met mediabedrijven, vooral de nieuwszenders. De verslaggeving van oorlogsvoering is in de VS in hoge mate onderhoudend. De beelden tonen de georganiseerde militaire machine, de nieuwe wapens, de precisie bombardementen, de zogenaamde “clean war”, maar laten niet de realiteit zien. In 2002 werd het “Pentagon military analyst program” opgezet. Dit is een netwerk van militaire specialisten die worden ingezet door de nieuwsbedrijven om hun mening te geven over defensiezaken. De interviews met deze specialisten worden zo gebracht alsof het om de objectieve mening van onafhankelijke personen gaat, maar deze personen staan op de loonlijst van het Pentagon. Het Pentagon besteedt jaarlijks meer dan een miljard dollar aan publiciteitscampagnes. Zo voerde Coca Cola in het begin van de Irak oorlog een grootschalige “overwinning” campagne. Door alomtegenwoordigheid van de oorlog is voor veel Amerikanen de oorlog een onderdeel van de samenleving geworden.

Ook humanitaire hulp is in de loop van de jaren steeds sterker gemilitariseerd. Met de retoriek van opbouw en hulp worden humanitaire projecten opgezet door organisaties als USAID. Maar dit zijn over het algemeen militaire operaties en de projecten leiden in veel gevallen tot blijvende militaire aanwezigheid. (Het eerder genoemde AFRICOM programma is een onderdeel van USAID)

Nu kan men denken dat de verstrengeling van de VS regering met het militair industrieel complex voornamelijk een VS aangelegenheid is. De VS zijn nu eenmaal wat liberaler en radicaler dan de wat conservatievere Europese landen en men denkt dat het hier zo'n vaart niet zal lopen. Maar men moet niet onderschatten in welke mate de VS het defensie beleid op wereldniveau bepalen. De VS hebben militaire bases in 130 landen en de VS bepalen in grote mate het defensie beleid van de NAVO landen. De VN, waarvan de structuur nog steeds gebaseerd is op de situatie na de tweede wereldoorlog, zijn volledig

in gebreke gebleven om ook maar enige invloed uit te oefenen die de Amerikaanse militaire expansie zou kunnen indammen.

Wat zeggen de Afghanen zelf, het eind van de oorlog, de toekomst en de rol van Nederland

In de gangbare media komen de Afghanen zelf vrijwel nooit aan het woord. Op de vraag aan Malalai Joya wat de Afghanen denken wat voor maatregelen er genomen zouden moeten worden, en welke rol de buitenlandse organisaties hier bij zouden kunnen spelen antwoordde zij het volgende: We verwachten in ieder geval geen goede dingen van de VN of NAVO. Wat we vragen is eenvoudig te stoppen het verkeerde te doen. Dat wil zeggen, stop het steunen van een corrupt en niet legitiem regiem dat geregeerd wordt door drugsbaronnen en oorlogsmisdadigers. Stop met het bombarderen van onze dorpen met onbemande vliegtuigen. Stop met het gooien van clusterbommen. Stop de terreur van de nachtelijke operaties waarbij militairen met helikopters en tanks dorpen binnenvallen, deuren van huizen intrappen en complete families aanhouden (die in de meeste gevallen niets met de Talibaan van doen hebben).

Het Afghaanse volk bestaat niet alleen uit drugsbaronnen en Talibaan. Het grootste deel van de Afghanen wil hen weg hebben. De vijand van de Afghaan is drievoudig: de buitenlandse bezetter, de Noordelijke Alliantie en de Talibaan. Wanneer het bezettingsleger weg is dan zal daarmee ook de steun voor de Noordelijke Alliantie en drugsbaronnen afnemen. De terreur van de Talibaan is grotendeels een reactie op de operaties van de Noordelijke Alliantie en het bezettingsleger, en zal daarom ook afnemen met het terugtrekken van de NAVO troepen. Uiteraard is er kans op een nieuwe burgeroorlog. Maar hoe langer de bezetting duurt hoe erger deze burgeroorlog zal zijn.

Internationale steun is welkom als deze werkelijk in het belang van vrede is. Wellicht kan er een VN vredesmacht komen waarvan de soldaten overwegend uit islamitische landen komen. De drugs-handel is een probleem op wereldschaal en zal ook vooral daar aangepakt moeten worden. Wat nodig is, is financiële hulp en onderwijs, hulp met het opbouwen van het land. Niet door militairen, militairen bouwen geen scholen en brengen geen vrede en veiligheid. Het Afghaanse volk heeft ge-

AFGANISTAN

April 2010

18

jaargang 2

leden onder de Westerse politiek, de Westerse wapens en Westerse bondgenoten zoals de Karzai's. De Westerse landen zouden respect kunnen tonen door de Afghanen zelf te laten beslissen hoe zij hun land vorm gaan geven en niet botweg met de promotie van de Westerse consumptie cultuur te komen. Wellicht zitten de Afghanen niet te wachten op "nation building" plannen met vliegvelden, wegennetten en industrieën die de mensen van de dorpen naar de steden zullen drijven.

Wat er ook gebeurt, het zal moeten beginnen met terugtrekking van de VS en NAVO troepen. Dit is iets dat sowieso vroeg of laat zal gebeuren. Het is een strijd die de Afghanen in het verleden al vaker hebben gestreden, en hebben gewonnen. Tot twee keer toe zijn de Britse troepen verdreven. Ook de Russen en de Turken zijn verdreven en uiteindelijk zal de huidige bezetter ook vertrekken. Dit kan tien jaar duren of vijftig jaar, maar uiteindelijk zal ook deze bezetter Afghanistan verlaten.

Het einde van de oorlog in Afghanistan is nog niet in zicht. Er zijn duidelijke parallellen met de oorlog in Vietnam, dit was eveneens een langdurige guerrillaoorlog die onder valse voorwendsels was begonnen. Ook in Vietnam was er samenwerking met een corrupte regering die relaties had met de drugshandel. Net als in Vietnam vielen er veel burgerslachtoffers. En net als tijdens de Vietnam-oorlog is er een groeiend besef over de nutteloosheid van de oorlog. Het was in een toespraak over de Vietnamoorlog dat Martin Luther King de woorden sprak: "de heetste plek in de hel is gereserveerd voor degenen die neutraal blijven in tijden van grote morele conflicten". Het waren de protesten van de vredesbewegingen die leidde tot media aandacht, open discussies en uiteindelijk tot de terugtrekking van de VS uit Vietnam. Een verschil met de oorlog in Vietnam is dat er nu nauwelijks publieke discussie plaatsvindt en er geen georganiseerd protest is. De grotere vredesbewegingen zoals het Amerikaanse "Move On" zijn sterk gepolitiseerd en na de overwinning van de democraten (die zij steunen) vrijwel monddood geworden. Er is wel een groeiende aandacht bij de "grassroots" organisaties. Het Internet als communicatie middel speelt hierbij een belangrijke rol. De voorstanders van de oorlog begrijpen dat uit deze hoek een beweging zou kunnen ontstaan die net als in de zestiger jaren het tij zou kunnen keren. Het is niet verwonderlijk dat de grassroots

organisaties en vredesbewegingen grote tegenstand ondervinden. In de media worden vredesactivisten steeds vaker als radicalen afgeschilderd. Als vredesdemonstraties in beeld komen dan ziet men de grimmige beelden van een strijdveld met aan de ene kant de oproerpolitie met sirenes, traangas en waterkanonnen en aan de andere kant stenengooiende relschoppers. Niet iets waar de gemiddelde burger zich mee wil identificeren. Deze beelden tonen excessen en zijn zeker niet representatief voor de vredesbewegingen en grassroots organisaties. De vredesmarsen stuiten steeds vaker op zeer repressieve optredens. Sinds kort worden er in de VS LRAD's (long range acoustic device) ingezet. Dit zijn apparaten gemonoteerd op politievoertuigen die zeer harde schelle tonen uitzenden die boven de pijngrens uitgaan. Het geluid kan blijvende gehoorschade toebrengen. De LRAD's worden nu steeds vaker ingezet bij demonstraties in de VS waardoor veel mensen van de deelname aan vredesmarsen afzien. Vredige protestmarsen in de VS zijn geschiedenis, aldus een representant van een vredesbeweging.



LRAD gemonteerd op politievoertuig

De rol van Nederland in Afghanistan lijkt met de val van het kabinet te zijn afgelopen. Ondanks het feit dat Nederland deelnam aan een militaire operatie was er weinig publieke interesse. In plaats dat de Nederlandse journalistiek een neutraal standpunt innam voegde zij zich bij de campagne voor militaire deelname door consequent over de "missie" van Nederland en de "opbouw" van Afghanistan te spreken. Men plaatste wel gruwelijke foto's uit Haïti, maar niet van de burgerslachtoffers van de NAVO-bombardementen in de Afghaanse dorpen. De gemiddelde Nederlander had weinig idee van wat zich

echt in Afghanistan afspeelde en men vertrouwde erop dat de politiek wel met een gepaste oplossing zou komen. Ook de politieke debatten lieten zien dat er bij veel parlementariërs geen reëel beeld van de situatie was. Uitspraken dat Nederland met de terugtrekking “de Afghanen in de steek zouden laten” toonden een verontrustende naïviteit. Het cynische van de situatie was dat er genoeg objectieve informatie voorhanden was.

De Nederlandse steun is hoe dan ook symbolisch geweest. Het wel of niet aanhouden van Nederlandse troepen, welk motief men er ook voor vond, heeft weinig praktisch effect gehad. Het heeft zeker wel betekenis gehad voor de VS voor wie de internationale steun zeer belangrijk is om de bezetting te kunnen laten voortduren.

Men kan zich afvragen in hoeverre het hoofdstuk Afghanistan voor Nederland afgesloten is. Nederland is betrokken geweest bij de oorlog en daardoor mede verantwoordelijk voor de situatie in Afghanistan. De werkelijke betrokkenheid van de Nederlanders is tot nu toe in gebreke gebleven.

Boeken, bronnen ...

Eric Margolis:
War at the top of the world
American Raj

Steve Coll:
Gost wars

Peter Dale Scot:
Drugs, Oil, and War: The United States in Afghanistan, Colombia, and Indochina

Malalai Joya:
A woman among warlords
(nederlandse uitgave <http://boeken.blogg.nl/2010/02/12/een-vrouw-tussen-krijgsheren/>)

Irak:
<http://www.larryeverest.com/>

Mathey hoh:
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/discussion/2009/10/27/DI2009102703143.html>
<http://www.notinourname.net/>

Strategisch doel bezetting (pijpleidingen, ligging):
Central Asia pipeline deal signed:
http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/2608713.stm
<http://www.lewrockwell.com/orig/sardi7.html>

Talibaan aid:
http://www.henrymakow.com/the_talibaan_the_enemy_you_are.html
<http://articles.latimes.com/2008/aug/02/world/fg-pakistan2>
<http://moneyjihad.wordpress.com/2009/11/19/cia-pays-billions-to-pakistan%E2%80%99s-spooks/>
<http://www.theage.com.au/world/cia-bankroll-of-pakistan-spies-revealed-20091115-igfd.html>
http://therealnews.com/t/index.php?option=com_seyret&Itemid=91&task=videodirectlink&id=4916
<http://www.vrijspreker.nl/wp/2006/01/afghanistan-hoezo-wederopbouw-1/>
<http://whatreallyhappened.com/WRHARTICLES/oil.html?q=oil.html>

Pakistan escape:

http://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/sociopol_binladen10.htm
<http://www.antiwar.com/sperry/?articleid=10981>
<http://www.amazon.com/Jawbreaker-Attack-Personal-Account-Commander/dp/0307237400>
<http://www.tnr.com/article/the-battle-tora-bora?page=0,3>
<http://en.wikipedia.org/wiki/Kunduz>
http://en.wikipedia.org/wiki/Airlift_of_Evil
<http://www.msnbc.msn.com/id/3340165>
http://www.newyorker.com/archive/2002/01/28/020128fa_FACT

Pijpleidingen:
http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/2608713.stm

Buitenlandse financiële hulp > omkopen van despoten yemen: <http://www.vrijspreker.nl/wp/>
http://911lies.org/fake_bin_laden.html

Karzai, regering:
http://www.nytimes.com/2009/10/28/world/asia/28intel.html?_r=1
http://www.ericmargolis.com/political_commentaries/fake-elections-wont-bring-peace-to-afghanistan_1.aspx
http://www.ericmargolis.com/political_commentaries/surging-into-disaster.aspx

drugs:
<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=15943>
<http://www.mcclatchydc.com/homepage/story/67723.html>
<http://www.serendipity.li/cia/blum1.html>
<http://www.csmonitor.com/2005/0513/p01s04-wosc.html>
<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=10013>

Malalai Joya:
<http://www.global-sisterhood-network.org/content/view/2319/59/>
<http://www.malalajoya.com/index1024.htm>
http://www.nytimes.com/2009/10/28/world/asia/28intel.html?pagewanted=2&_r=1

Mensenrechten:
http://timesofindia.indiatimes.com/Obama_set_to_allow_Bush-era_torture_flights/articleshow/4067338.cms

Colombia:
<http://www.demorgen.be/dm/nl/990/Buitenland/article/detail/426498/2008/09/23/Vernietigend-rapport-over-mensenrechten-in-Colombia.dhtml>
<http://movies.nytimes.com/movie/287467/Plan-Colombia-Cashing-in-on-the-Drug-War-Failure/overview>
http://en.wikipedia.org/wiki/Why_We_Fight_%282005_film%29
http://www.sourcewatch.org/index.php?title=Pentagon_military_analyst_program

Leger
Read more: <http://www.faqs.org/abstracts/Military-and-naval-science/The-ongoing-army-transformation-President-signs-defense-appropriations-bill.html#ixzz0eIFEarkS>
<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2008/03/07/AR2008030702846.html>

Nederlander
<http://www.studentenkrant.org/?p=628>
<http://weblogs.nrc.nl/luyendijk/2010/02/11/objectief-campagne-voeren/#comments>

Ted Westhusing,
<http://www.texasobserver.org/article.php?aid=2440>
<http://www.thenation.com/doc/20080616/tortureletter>

<http://www.peterdalescott.net/q.html>

Spiritualiteit & Actualiteit

Fredie de Mooy

Bij het studiecentrum voor Antroposofie in Den Haag is in 2009 een serie van 7 kleine boekjes verschenen met als omvattende titel: "spiritualiteit en actualiteit", met als ondertitel: "oude structuren omvormen en nieuwe vermogens ontwikkelen". Het zijn kleine, zeer verzorgde boekjes van ongeveer 40 pagina's die op een zeer heldere, toegankelijke en navolgbare wijze ingaan op de huidige actualiteit vanuit een spirituele achtergrond. Om u een indruk te geven over de verschenen deeltjes:

1. Spiritualiteit en de economische crisis
2. Spiritualiteit en de Europese eenwording
3. Spiritualiteit en de oorlog tegen het terrorisme
4. Spiritualiteit en het jaar 2012
5. Spiritualiteit in de praktijk: contacten met gestorvenen
6. Spiritualiteit in de natuur: graancirkels etc.
7. Spiritualiteit in het dagelijks leven: alles is geest

Schrijver van de deeltjes is Loek Dullaart maar "spreker" is hier eigenlijk een betere woordkeuze. De boekjes, zo kunnen we op de achterzijde lezen, zijn een weergave van een zestal lezingen die in het seizoen 2008-2009 werden gegeven in het Studiecentrum voor Antroposofie in Den Haag. Het zevende deeltje was een aanvulling hierop. De gesproken tekst werd voor deze uitgave gedeeltelijk bewerkt en aangevuld.

Nadat ik de eerste twee deeltjes gelezen had, overheerste het gevoel van verademing. Eindelijk weer eens iemand die durft de huidige actualiteit vlijmscherp neer te zetten. Maar ook de moed heeft om tegelijkertijd haar te plaatsen binnen een groter geheel waarbinnen de grote ontwikkelingsstromen van de mensheid zich afspelen. Hierdoor wordt het mogelijk om als mens in onze crisistijd, de schaduwzijde van de hedendaagse tijdverschijnselen, van een enthousiasmerend licht te laten doortrekken. Niet bij de pakken neer te zitten maar aan de slag te gaan.

Een lezer (Marja Rosbergen) van het eerste deel-

tje: "spiritualiteit en de economische crisis", schreef hierover:

"Loek zet helder en in eenvoudige woorden de lijnen neer vanuit de geschiedenis naar de economische crisis, zodat het voor een ieder goed te begrijpen is. Zelf leefde ik al een tijdje met de vragen: wie heeft hier belang bij?, waarom gebeurt dit?, en wat kan ik doen?"

In zijn inleiding schrijft Dullaart:

"Van het wereldnieuws wordt je niet vrolijk.

Wat is de oorzaak van al die ellende?

Wat is het doel ervan?

En vooral: is er iets aan te doen en zo ja, wat?

Een snelle reactie op deze drie vragen:

De oorzaak van al die ellende zit niet alleen in ieder van ons; er is een kwaad in de wereld werkzaam dat achter de schermen veel touwtjes in handen heeft. Dit is geen complot-theorie maar een geleidelijke ontsluiting van de ware toedracht van veel recente gebeurtenissen. In deze boekjes worden vele aspecten van de werking van dit kwaad alsmede de aard en de essentie van de hierbij werkende krachten beschreven. Ook wordt geprobeerd te schetsen welke krachten wij hiertegenover kunnen stellen.

Het doel van alles wat er gebeurt, de boodschap ervan, lijkt vooral te zijn dat mensen wakker moeten worden om een andere richting in te slaan. Materialisme en kortzichtigheid vragen om tegenwicht: nieuwe geestkracht en helder inzicht. Daarover gaat het in deze boekjes.

Wat wij concreet in onze eigen situatie kunnen doen aan deze grote wereldontwikkeling lijkt weinig maar is in werkelijkheid van doorslaggevende betekenis. De omslag van de duistere richting naar de lichtkant toe kan alleen plaatsvinden als wij die zelf voltrekken. De wereld wacht op die daad van ons. Wij hebben zelf de sleutel naar een nieuwe toekomst in handen."

U zult in Apokalyps Nu! in de toekomst veel van hetgeen Loek Dullaart in zijn boekjes uiteengezet heeft steeds weer vanuit verschillende gezichtspunten en door verschillende schrijvers beschreven zien. Ongetwijfeld zal Loek Dullaart, één van die schrijvers zijn. In mijn contact met hem, heb ik hem gevraagd om iets te schrijven over de zogeheten "ALLERT-GROEP", een initiatief waarbij maandelijks een groep mensen bijeenkomt en probeert een wakker bewustzijn te ontwikkelen ten opzichte van de huidige maatschappelijke fenomenen.

Hieronder dan ook het antwoord van Loek Dullaart op mijn vraag naar de achtergronden van dit initiatief.

Iets over de Alertgroep

Toen ik zo'n drie jaar geleden een aantal lezingen gaf in het studiecentrum voor Antroposofie in Den Haag over de achtergronden van het huidige wereldgebeuren en ik daar vertelde over de gebeurtenissen van 11 september, de economische situatie en de eenwording van Europa, kwamen er na afloop een paar mensen naar mij toe, die vroegen: "Die problemen waarover jij vertelde, kunnen we daar nou niets tegen doen?" Ik antwoordde dat ik die vraag niet meteen kon beantwoorden, maar dat de enige mogelijkheid om daar achter te komen volgens mij zou zijn om een werkgroep op te richten om die vraag uit te werken. Daarmee was de groep geboren, die in de loop van de tijd, op voorstel van één van de deelnemers, de ALERT-groep werd gedoopt. Worden wij wakker (WWW), zo had Marcel Messing zijn boek en beweging genoemd, wij wilden in het verlengde daarvan proberen ALERT te worden en te zijn omtrent alles wat er in de wereld gebeurt.

Dat betekent dat we nu al drie jaar lang ongeveer elke maand bij elkaar komen en dan uitwisselen over onze ervaringen met situaties die we zijn tegengekomen en wat we denken daaraan te kunnen doen. De onderwerpen variëren aan de hand van de actualiteit. Dat kunnen bijvoorbeeld zijn: de krediet-crisis en de rol van de FED en de grote banken daarin, de politieke situatie en mogelijkheden tot politieke vernieuwingen, de griepvaccinaties, gezonde voeding met zijn genetische manipulatie en zijn Codex Alimentaris, schone energie versus olieperikelen en olie-oorlogen etc. etc.

Voor de informatievoorziening zijn de leden van de Alert-groep vaak aangewezen op onafhankelijke tijdschriften en nieuwskranten op internet, omdat de mainstream-media steeds minder kritisch de vaak onware en alles verhullende standpunten van de overheden en de kleine groep bankiers en industriëlen volgen. We spelen elkaar alle noodzakelijke gevonden informatie door, waardoor we beter zien wat er speelt en wat er zou kunnen en moeten veranderen. Bij dat laatste is de informatieverstrekking aan anderen, ook weer via onafhankelijke nieuwsrubrieken, tijdschriften en internetnieuwskranten heel belangrijk. Ook zijn er contacten met politieke oppositiepartijen en nieuwe politieke partijen in oprichting en andere actiegroepen of maatschappelijke bewegingen die rondom bepaalde onderwerpen standpunten innemen en actie ondernemen.

Naast de bespreking van de huidige wereldgebeurtenissen en wat daar - uiterlijk gezien - aan te doen is, probeert de groep ook de innerlijke zijde van de werkelijkheid te zien. Zo blijkt het vaak nodig te zijn om 'meditatief' met de nieuwsvoorziening om te gaan, d.w.z. dat je de gebeurtenissen innerlijk voorstelt en alles overdenkt wat je hoort of ziet op een open, positieve en onbevangen wijze. Dan kan het voorkomen dat een klein en schijnbaar onbelangrijk berichtje of nieuwsfeitje ineens een belangrijke schakel blijkt te zijn in het zoeken naar de waarheid. Langzaam kan dan wegend en overwegend iets van een beeld duidelijk worden als een puzzel die zich vormt uit talloze kleine stukjes. Als het beeld enigszins duidelijk wordt kun je op zoek gaan naar de nog ontbrekende stukjes en die laten zich dan vaak veel makkelijker vinden.

Maar meditatie kan ook een belangrijke factor zijn of worden in de bestrijding van het kwaad, in allerlei ongewenste situaties. Zo zijn er groepen die gezamenlijk, vaak ook op vaste tijden, soms zelfs wereldwijd samen mediteren voor de vrede. Maar ook is het bekend dat een gezamenlijke meditatie van een groep mensen rondom iemand die in de problemen zit heel erg goed kan helpen. Er zijn ook boeken volgeschreven over de werking van bidden en spirituele hulp bij ziekte en gezondheid. En er is een boek van Lynn McTaggart over "Het intentie-experiment", waar ze de werking van de geest over de stof onderzoekt, wat ook als voorbeeld diende voor het nieuwste boek van Dan Brown "Het verloren symbool". Mogelijk is dus vaak in het spirituele een begin van een oplossing te vinden voor de huidige wereldproblemen.

Nadat de groep in Den Haag zo'n drie jaar had gewerkt, ontstond er in Zeist een soortgelijk initiatief onder een groep mensen die aanwezig waren geweest op het symposium van Frontier. Frontier is een groep mensen die zich bezig houden met zogeheten 'grenswetenschappen', d.w.z. over graancirkels, maatschappijvernieuwing, nulpuntsenergie, vaccinaties etc. en die elk jaar in november een groot symposium houden in Amsterdam. Ze hebben ook een boekwinkel in Amsterdam waar allerlei literatuur over deze en

ACTUALITEIT

BEWUSTZIJN

April 2010

22

Jaargang 2

andere onderwerpen is te verkrijgen. Na afloop van dit symposium besloot deze groep mensen tot de oprichting van een Alertgroep voor Zeist en omgeving en tot een poging tot organisatie van een eigen congres in Antropia in het najaar van 2010.

Deze groep besloot dit voorjaar drie keer bij elkaar te komen (januari, maart, mei), waarna zal worden besloten hoe hier volgend jaar mee verder wordt gegaan.

Het is niet onmogelijk dat mensen in Amsterdam en omgeving binnenkort zullen besluiten ook in die regio een Alert-groep op te richten en iets dergelijks zou ook mogelijk kunnen zijn in het oosten of zuiden van het land. Dit zou dan op den duur tot een landelijke beweging kunnen uitgroeien.

Dat mensen in deze tijd Wakker Willen Worden (WWW) door alle ellende die zij meemaken en alle problematieken waarvoor zij zich zien gesteld en toe willen werken naar een wereldwijde verandering en verbetering is heel verheugend. Er zijn nog steeds mensen die denken dat de machten te groot zijn om tegen te vechten of dat het toch geen zin heeft om met zo weinig mensen te proberen tot veranderingen te komen. Mijn ervaring is dat nietsdoen inderdaad tot niets leidt, maar dat iets doen altijd tot verandering leidt. En ook al lijkt die verandering of verbetering vaak nog zo klein en gering, hij kan van essentieel belang zijn. Ook daar zijn genoeg voorbeelden van te vinden. En bij alles kan het krachtige motto van Willem de Zwijger, aan wie ons land zijn vrijheid en onafhankelijkheid destijds te danken had, richtinggevend zijn: "Er is geen hoop nodig om te handelen, noch resultaat om vol te houden". Samen zoeken geeft meer kracht dan heel hard werken in je eentje!

Als mensen meer willen weten over deze Alert-groep(en) of hierop willen reageren met opmerkingen of suggesties, dan kunnen zij zich wenden tot:

Loek Dullaart,

via de telefoon 06-53835617,
of per email: lpj.dullaart@planet.nl
of per post: Vechtstraat 106-I, 1079JN
Amsterdam

Er zal geen menswaardige toekomst zijn, als wij het verleden niet kennen en begrijpen.

W. F. Veltman

In de lagere school werd in mijn jonge jaren alleen de vaderlandse geschiedenis behandeld. Ik weet niet hoe dat nu is, maar ik vermoed dat dit niet meer zo gebeurt, omdat de jeugdige Nederlander van nu be-droevend weinig van de geschiedenis van zijn land en volk afweet. Aan de andere kant is het goed dat deze nogal chauvinistische geschiedbeschouwing is verdwenen.

In de middelbare school was er zoiets als "algemeene geschiedenis", maar het verhaal was niet zelden slechts een aaneenschakeling van jaartallen waarin oorlogen werden begonnen en beëindigd. Tegenwoordig is ook dat ouderwetse gedoe niet meer in gebruik.

Maar wat is voor de huidige jonge mens het historische beeld dat hij door het onderwijs meekrijgt?

De geschiedenis begint nu met de 20 e eeuw, dat wil zeggen: er is geen historisch bewustzijn meer. We worden allemaal Amerikaans met een verbluffende onwetendheid omtrent de wortels van onze cultuur en omtrent de vaak zeer ver terugliggende gebeurtenissen, inzichten en wilsbesluiten, die de huidige wereldsituatie hebben veroorzaakt.

Maar wordt er nog ergens "geschiedenis" onderwezen, dan is dat toch meestentijds dat wat Voltaire de "fable convenue" noemde, een "afgesproken leugenverhaal" om het heel grof te zeggen. Het zijn niet zo zeer onwaarheden die worden verteld, maar bepaalde waarheden worden niet verteld. In welk schoolboek voor geschiedenis wordt het jaar 869 AD vermeld, waarin de christelijke kerk de menselijke geest heeft afgeschafte door de aanname van het dogma: "de mens bestaat uit lichaam en ziel en deze heeft enkele geestelijke eigenschappen"? (1)

Staat ergens in zo'n geschiedenisboek – ik had op het gymnasium het leerboek "zestig eeuwen" getiteld, maar wij noemden het "zestig geeuwen" – iets geschreven over de gigantische strijd die Goethe in alle eenzaamheid leverde tegen het materialisme van Isaac Newton?

En zo kan ik nog lang doorgaan met het opsommen van verdonkeremaande historische feiten die, juist omdat ze niet in het bewustzijn zijn opgenomen, een diep werkende impact, meestal ten kwade, hebben op de huidige mensheid- en wereldsituatie.

MENSWAARDIGE TOEKOMST

April 2010

23

Jaargang 2

Wil je een mens stuurloos maken, onthoud hem dan van zijn verleden, en zo is het ook met volken.

Ik wil aansluitend bij mijn artikel over de Apocalyps (2), een stuk Europese geschiedenis behandelen op een heel bepaalde, misschien wat wonderlijk aandoende manier, namelijk geschiedenis die niet is geschied. In de zin van “hoe zou het afgelopen zijn, als niet....” Je kunt daarmee interessante gedachtenstromen in beweging zetten. Een voorbeeld: de vraag “hoe zou de historie zijn verlopen, als Alexander de Grote niet zo jong was gestorven?” Dan had hij ongetwijfeld Arabië veroverd en gehelleniseerd. In dat geval zou wellicht de Islam niet zijn ontstaan. Of: “hoe zou de historie zijn verlopen, als Dante niet was verbannen, doch als een podesta (3) van Florence zijn genialiteit op het politieke vlak had kunnen ontplooiën?”

Welnu, ik stel een vraag: “wat zou thans het karakter van Europa zijn, als Napoleon zijn ware missie tot uitvoer had kunnen brengen?” Rudolf Steiner deelt namelijk mee uit zijn occulte onderzoeken, dat Napoleon vanuit zijn prenatale herkomst de missie had Europa tot een eenheid te brengen. Maar bij zijn geboorte is deze spirituele impuls in hem verdonkerd. Je kunt ook zeggen: hij is hem vergeten. Toch bewerkstelligt hij door zijn oorlogen wel degelijk een soort Europese eenheid (de volkerenslag bij Leipzig, de slag bij Waterloo), maar in die zin, dat na zijn nederlaag het Weense Congres de oude status van de Europese landen weer herstelt.

De vrucht van de Franse Revolutie, de werkelijke betekenis van Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap, kon (nog) niet tot rijping komen. Als Napoleon zijn ware missie niet was vergeten, had hij wellicht deze drie beslissende idealen van de Europese mens aan het eenheidsstreven in ons continent ten grondslag gelegd.... Wie weet?

Maar het ging dus anders; de Europese landen kregen een nationalistisch karakter en dit mondde uit in een, wat de Duitser noemt, ‘Verstaatlichung’ (daar is geen Nederlands woord voor). Het woord van de Franse koning Louis XIV “l'état c'est moi”, was met de Franse revolutie al gewijzigd. Mirabeau zegt (in het paleis te Versailles, waar de standen een nieuwe constitutie bespreken, nadat de koning buitenspel was gezet): “la nation c'est nous”, waarbij ‘nation’ en ‘état’ min of meer hetzelfde zijn. Met de Russische revolutie van 1917 werd dit ‘nous’, dat voor Mirabeau en zijn kompanen de burgerij was, de “arbeidende klasse”, het zogenaamde proletariaat, hetgeen betekent: de werkende massa (in de industrie) die geen wereldlijk bezit heeft, maar alleen “proles”, nakomelingen, kinderen.

Deze “Verstaatlichung”, waaronder alle zogenaamd democratische landen gebukt gaan, verhindert een gezonde, driegelede maatschappij welke de drie aspecten van de menselijke samenleving, namelijk het economische werkingsveld, het politieke en het culturele leven naar hun onderscheiden karakters wil laten functioneren. Dit zou moeten geschieden in een eenheidsverband van drie leidende organen waar voor het culturele (geestelijke) leven het principe van de vrijheid geldt, in het eigenlijk staatkundige gebied de gelijkheid en op economisch gebied de broederlijkheid.

Het lijkt alsof in de ziel van Napoleon, de reus die nauwelijks met menselijke maten is te meten, toch iets heeft geschemerd van de vergeten missie. Hij beseft hoe ongelofelijk belangrijk een hechte band zou zijn tussen Frankrijk en Duitsland. Hij huwelijkt daarom Stephanie de Beauharnais, een bloedverwante van keizerin Joséphine, die hij als dochter had geadopteerd, uit aan Hertog Karl Ludwig von Baden. Het Hertogdom Baden, slechts door de Rijn gescheiden van Frankrijk, zou door dit huwelijk (Stéphanie noemde zich Stéphanie Napoleon!) op de toenmaals gebruikelijke manier door het echtverbond van hoogst geplaatste personen een deugdelijke eenheid tussen de twee landen kunnen vormen, wellicht een vruchtbaar begin van een Europese Unie, welke natuurlijk alleen zou kunnen ontstaan, wanneer de vorstelijke families ook eensgezind naar een zodanige verbinding zouden streven.



Stéphanie de Beauharnais

HISTORISCH BEWUSTZIJN

April 2010

24

jaargang

2

Nu komt er echter een zwart, spookachtig element in werking, waardoor geschiedenis niet is geschied en waardoor iets dat als een romantische vertelling zou kunnen aandoen, een gruwelijk, mensonterend en tragisch einde vindt: de geschiedenis van Kaspar Hauser, het “Kind van Europa”.

Het huwelijk van Stéphanie en hertog Karl is niet gelukkig. De situatie is niet probleemloos. Karls vader, Hertog Karl Friedrich, had na de dood van zijn gemalin een tweede, morgantisch, huwelijk gesloten. Deze tweede vrouw, Gravin Von Hochberg, had mannelijke kinderen, maar de opvolger op de hertogelijke troon zou natuurlijk een zoon van Karl Ludwig zijn, de oudste zoon uit het eerste huwelijk. Er was alleen wel in een officieel document vastgelegd, dat de kinderen van de tweede vrouw van de oude hertog in aanmerking voor de troonopvolging kwamen, wanneer er geen zoon uit het huwelijk van Karl Ludwig en Stéphanie zou worden geboren, of wanneer deze wettige opvolger jong zou sterven.

Op 29 september 1812 bevalt Stéphanie van een mannelijk kind, maar dit sterft al vrijwel onmiddellijk na de geboorte. Zij baart enige tijd later een tweede zoon, maar ook deze sterft op jeugdige leeftijd. De opvolging komt nu inderdaad toe aan de zoon van de zeer intrigante tweede vrouw van de oude groothertog Karl Friedrich.

Met pinksteren (26 mei) van het jaar 1828 verschijnt in Nürnberg een zestienjarige jongen die nauwelijks kan spreken, nauwelijks lopen. Hij heeft een briefje bij zich, waarop ook zijn naam staat: Kaspar Hauser. Waar kwam hij vandaan? Het eigenaardige is dat zijn verschijning zo iets bijzonders had, dat hij werkelijk veel ophef veroorzaakte. Hij wordt door enige mensen liefdevol opgenomen; de leraar Daumer ontfermt zich over hem en begint op behoedzame wijze te proberen een normaal mensenkind van hem te maken. Want hij was in de meest volstreekte zin onaangepast, maar van een ontroerende openheid en goed aardigheid.



Kaspar Hauser

De belangstelling voor deze vondeling reikte tot ver in de omtrek en zelfs tot ver buiten de landsgrenzen. Eén van zijn beschermers noemt hem het Kind van Europa, een benaming die op intuïtieve wijze naar de identiteit van deze raadselachtige jongeling tast.

Hij vertelt zelf dat hij had geleefd in een gesloten ruimte waar een man hem eten bracht (brood en water) en hem enigszins verzorgde, maar nooit tegen hem sprak. Hij moet daar jarenlang opgesloten zijn geweest. Op een bepaald moment had zijn bewaker hem eruitgehaald, hem een paar woorden geleerd en een beetje met hem gewandeld om hem te leren lopen, vervolgens hem op de weg naar Nürnberg gezet dicht bij de stad en hem aan zijn lot overgelaten. Het briefje dat hij in zijn hand had gekregen was gericht aan een officier met het verzoek de jongen in zijn ruitserij op te nemen.

Ik wil niet de hoogst interessante en merkwaardige geschiedenis van Kaspar Hauser verder vertellen, maar direct ingaan op het geheim van zijn afkomst en identiteit.

Het is zonneklaar gebleken – ook al wordt dit nog altijd door sommigen ontkend – dat deze jongen de rechtmatige troonopvolger van het hertogdom Baden was, zoon van Stéphanie Napoleon en hertog Karl Ludwig (er zijn ook mensen die volhouden dat hij door Napoleon bij zijn adoptiefdochter Stéphanie was verwekt).

Direct na zijn geboorte is het kind weggenomen en een doodziek baby'tje is in zijn plaats gelegd. Dit is ongetwijfeld bewerkstelligd door mensen die in dienst stonden van de gravin von Hochberg. Het geroofde kind heeft eerst enkele jaren in een gezin verkeerd, waardoor het wel leerde lopen en spreken, maar vanaf zijn vierde of vijfde jaar is hij opgesloten in een ruimte waar hij niet in kon staan of lopen en waar hij geen verder menselijk contact had.

MENSWAARDIGE TOEKOMST

April 2010

25

Jaargang 2

Hij heeft deze gruwelijke handelwijze echter overleefd en werd wel als een beschadigd, volkomen achterlijk wezen de wereld ingestuurd, duidelijk met de bedoeling dat hij als soldaat bij de ruitrij wel stompzinnig zou blijven en in een of ander gevecht zou omkomen.

Zo is het echter niet gegaan. Door de zorg van enkele bijzondere mensen wordt hij wel een uitzonderlijk, maar verder volkomen normaal menselijk wezen.

De sinistere figuren die dit misdrijf tegen de menselijkheid hadden opgezet en met gebruikmaking van de misdadige eerzucht van een kwalijke tak van de Badense vorstelijke familie hadden uitgevoerd, vreesden dat niet alleen het valse dynastieke spel aan het licht zou komen, maar eveneens dat deze uitzonderlijke individualiteit toch tot een ontplooiing zou kunnen geraken, welke hun boosaardige intenties zou doorkruisen, of zelfs teniet doen. Daarom moest hij toch worden gedood. Een moordaanslag op hem, nog in het huis van Daumer, mislukt.

Er treedt op een bepaald moment een Engelse lord op het toneel, Stanhope genaamd, die hem verder in zijn ontwikkeling wil ondersteunen en hem belooft, naar Engeland mee te nemen.

Het is onbegrijpelijk dat Kaspars goede beschermers deze lord zo hebben vertrouwd.



Lord Stanhope

Hij wordt uit Nürnberg naar Ansbach in het huis van een schoolmeester Meyer gebracht, waar hij streng en liefdeloos wordt gedrield, Latijnse grammatica moet leren en verdere abstracte schoolkennis moet opdoen. Tot zijn geluk komt hij wederom in aanraking met een wijs en eerlijk mens, pfarrer Fuhrmann die hem catechisatieles geeft en confirmatie in het protestants christelijk geloof.

Daar in Ansbach wordt hij echter door een onbekend personage met messteken dodelijk gewond. Deze figuur had hem naar een park gelokt met de mededeling dat hij hem kon inlichten over zijn moe-

der. Hij sleept zich bloedend naar huis en sterft daar drie dagen later op 17 december van het jaar 1833.

Honderd jaar later wordt het Duitse Rijk door een “Führer”, Adolf Hitler genaamd, naar verderf en ondergang gevoerd. Het hart van Europa moest worden stilgelegd, want de ware geschiedenis mocht niet geschieden.

Het is duidelijk dat de gravin Von Hochberg en haar zoons de omwisseling van de gezonde kleine troonopvolger met een snel ten dode gedoemd, ziek kindje hebben geënceneerd. Het tweede mannelijke kind is waarschijnlijk eveneens door deze lieden uit de weg geruimd. Maar de afgrijpselijke opsluiting en de latere moordaanslagen? Wat was de rol van de Engelse lord in deze zaak, die ogenblikkelijk na de dood van zijn “beschermeling” hem op ijsskoude, vijandige wijze heeft belasterd, hem als leugenachtige kwajongen heeft bestempeld?

Hier heeft een macht ingegrepen van mensen die ten koste van alles wilden verhinderen dat dit kind zou worden wat het was: niet alleen de troonopvolger van een Duits-Frans georiënteerd gewest, maar een voltrekker van een heilzame politiek-culturele taak, welke de samenleving van het Europese middengebied een eigen, spirituele impuls zou hebben gegeven. Niet in de zin van een demonisch brallend nationaal-socialisme en evenmin in de vorm van een verwesterd, Anglo-Amerikaans “Wirtschaftswunder” met een leider, roomser dan de paus, Adenauer, en een serie wetenschappers, filosofen, welke de “heropvoeding” van het gevallen Duitse volk in strikt materialistische zin zou gaan voltrekken, de zogenaamde Frankfurter Schule. (4).

Het bewijs hiervoor schijnt moeilijk te leveren. Het onderzoek echter van de antroposofisch georiënteerde geesteswetenschap werpt een duidelijk licht op deze kwestie. En de geschiedenis die wel is geschied, bevestigt voor een onbevangen observatie wat dit onderzoek heeft blootgelegd.

Als we ons niet storen aan het boe-geroep: complot-theorie! Haatzaaien! Onbewijsbare fantasterij! enz. enz., kunnen we enkele interessante bijzonderheden nader bekijken.

Waarom is de kleine troonopvolger van Baden niet direct na de omwisseling van de baby's dood?

HISTORISCH BEWUSTZIJN

April 2010

26

Jaargang

2

Waarom deze gruwel van opsluiting om een mensenkind zo te deformeren?

Waarom wordt het 'Kind van Europa' nog steeds gediffameerd?

Valse bewijzen die zijn hertogelijke herkomst zouden uitsluiten, zijn niet lang geleden nog aan de orde geweest, totdat deze konden worden weerlegd door een DNA-bewijs, afkomstig van een haar uit de hoed van Kaspar.

Wanneer hierachter een occulte, zwarte macht stond en nog steeds staat, is het aan te nemen dat deze de uitzonderlijke missie van de betreffende individualiteit kende en vreesde dat in geval van een onmiddellijke dood na zijn geboorte een spoedige reïncarnatie zou kunnen optreden, die wellicht moeilijker te hervinden zou zijn.

Het ligt voor de hand dat de figuur van lord Stanhope door deze occulte machten als instrument is gebruikt om Kaspar uit de beschermde omgeving in Nürnberg weg te krijgen. De felle vijandschap die Kaspar Hauser tijdens zijn leven ondervond (terwijl allen die hem kenden hem als een volmaakt onschuldig, engelachtig wezen karakteriseren) en die jarenlang na zijn dood voortduurt, is alleen te verklaren uit een machtige tegenkracht die ook mensen onbewust kan beïnvloeden.

Er is een uitvoerige, positieve literatuur (5) over het kind van Europa te vinden, maar het raadsel van zijn identiteit en zijn wereldopdracht is bij mijn weten alleen door Steiner opgehelderd, al zijn z'n mededelingen daarover ook summier.

De individualiteit van Kaspar Hauser staat in verband met de cultuurimpuls van de grote, christelijke ingewijde Christian Rosenkreuz. Hij zou als Badense vorst iets hebben ontwikkeld in zijn land dat een directe voortzetting zou zijn geweest op sociaal-cultureel en politiek gebied van het zogenoemde Duitse Idealisme, ook wel de Goethe-Schillertijd genoemd, rond de eeuwwisseling 1800.

In persoonlijke gesprekken met de Oostenrijkse graaf Ludwig Polzer Hoditz spreekt Steiner van een graals impuls in dit verband, dus een sterk esoterisch-christelijke impuls, doch niet in de zin van de bestaande officiële christelijke kerken.

Deze impuls had een bijzondere tegenkracht kunnen ontwikkelen tegen de uit het westen komende materialistisch-economische invloeden. Hierdoor zouden het Duitse en Oostenrijkse volk

een eigen, zuiver Europese middencultuur volgens hun aanleg hebben ontplooid en zich niet tot een concurrentiepositie hebben laten verleiden, die het Anglo-Amerikaanse imperialisme in zekere zin uitdaagde tot een onverbidde strijd. Deze eindigde niet met de uitroeiing van het Duitse volk (wat wel in de bedoeling van o.a. Churchill heeft gelegen 6), maar die door een intensieve verwestering het spirituele midden in een dodelijke greep houdt onder de schijn van economische welvaart.

Deze cultuur van het Midden, die natuurlijk niet aan de strikte landsgrenzen is gebonden, zou ook de ontkiemende toekomstcultuur van de broederlijkheid in Oost-Europa moeten bevruchten.

In de plaats van de "geschiedenis die niet is geschied" moeten wij thans wegen zien te vinden, waarlangs wij toch, al is het zwaar belemmerd, in de richting kunnen gaan van wat eigenlijk de ware missie van heel Europa is. Nu het Duitse volk na het nazi-tijdperk zo onverbidde in de Anglo-Amerikaanse houdgreep ligt, moeten vrienden uit geheel Europa samengaan om te redden wat door de tragiek van het verleden niet werd gerealiseerd. Een "apocalyptische" opdracht die wij niet mogen verzuimen!

Meer hierover een volgende keer...

- 1) zie: Renate Riemeck: 'Glaube, Dogma, Macht', Stuttgart 1985
- 2) zie uitgave Apokalyps Nu! nr.
- 3) zie wikipedia:

De **podestà** was tijdens de Middeleeuwen een hoge ambtenaar in veel Italiaanse steden. De naam is afgeleid van het Latijnse *potestas*, dat macht betekent.

De eerste *podestà* werden rond 1158 aangesteld door Frederik Barbarossa, de keizer van het Heilige Roomse Rijk. De ambtenaren moesten in de noordelijke delen van Italië erop toezien dat de wetten van de keizer werden nageleefd. De impopulariteit van de *podestàs* was één van de factoren die leidde tot de opstand tegen Frederik in 1167.

Hoewel het experiment van de keizer een kort leven beschoren was, voerden veel Italiaanse steden rond 1200 ook het ambt van *podestà* in. Het verschil was dat de ambtenaren nu door het volk werden gekozen. De *podestàs* waren de heersers over de stad, maar hun ambtstermijn besloeg slechts een jaar, zodat er geen misbruik van gemaakt kon worden.

- 4) Zie: Rolf Kosiek, 'Die Frankfurter Schule und ihre zersetzenden auswirkungen', Tübingen, Zürich, Paris 2001
- 5) Zie Jacob Wasserman „Caspar Hauser“, Stuttgart 1908
- 6) Zie: Ludwig Polzer-Hoditz, ein Europäer; Thomas Meyer; Perseus Verlag; Basel, ISBN 3-907564-17-0

Het eeuwige in de logica van Hegel en het tegenbeeld daarvan in het Marxisme.

Rudolf Steiner

Voordracht in Dornach ter gelegenheid van de 150ste geboortedag van Hegel (27 augustus 1920; GA 199)

Vandaag is het 150 jaar geleden dat in Stuttgart Hegel werd geboren en wanneer we hierbij stilstaan, moeten we er eigenlijk een gevoel voor hebben hoezeer de tijden veranderd zijn sinds de geboorte van deze voor de hele moderne beschaving zo bijzonder karakteristieke geest. Hegel omsluit zo te zeggen het extract van het geestesleven van dat Midden-Europese gebied dat wezenlijk zo totaal anders werkzaam is geworden; en door de rol die het daarbij gespeeld heeft, begint nu dat geestesleven ideëel van dit Midden-Europese gebied volledig te verdwijnen.



Georg Hegel

Hegel is in Stuttgart, in het Zwabenland geboren, heeft zijn rijpere jaren, de jaren van zijn meer specifieke geestelijke ontwikkeling, in Midden-Duitsland doorgebracht en was in de laatste periode van zijn leven een in Noord-Duitsland invloedrijke persoonlijkheid; invloedrijk in het bijzonder voor het onderwijs, maar ook voor menige andere geestelijke aangelegenheid van Noord-Duitsland. Hij werd op 27 augustus 1779 in Stuttgart geboren en ontwikkelde zich langzaam vanuit een zekere geestelijke plompheid. Op zijn 18 e jaar kwam hij op de universiteit van Tübingen, studeerde daar theologie en maakte in de eerste plaats kennis met de veel be-

HEGEL VERSUS MARXISME

weeglijkere, geestelijk levendigere, jeugdige Schelling en leerde ook Hölderlin kennen, die de meest zwaarmoedige gevoelens van het oude Griekenland in de nieuwe tijd weer tot leven bracht. Met hen beiden, met Hölderlin en Schelling bracht hij in innige kameraadschap zijn studietijd in Tübingen door en verbond zich toen net als Schelling aan de universiteit van Jena in Thüringen, Midden-Duitsland.

Daar deed hij in de eerste plaats, evenals Schelling, aangetrokken door de persoonlijkheid van Johann Gottlieb Fichte, zijn eerste pogingen om eigen wereldbeschouwelijke ideeën uit te werken. Hij werkte aan de universiteit tot 1806. In dat jaar voltooide hij zijn eerste grotere zelfstandige werk, "Die Phänomenologie des Geistes" (de fenomenologie van de geest), naar men zegt terwijl het om Jena bulderde van de kanonnen van Napoleon. In dit werk is de poging vervat om alles opnieuw tot ervaring te brengen, wat het menselijke bewustzijn kan beleven vanaf het dofste verzonken zijn in de wereld tot aan het helderste beleven van de ideeënwereld die hem dan als de substantie van de geest voorkomt. Men zou willen zeggen: deze "Phänomenologie des Geistes" is een soort wereldreis van de geest.

Door de destijds moeilijke verhoudingen in Duitsland verloor Hegel zijn positie aan de universiteit in Jena. Maar hij bleef in Midden-Duitsland en redigeerde ongeveer een jaar een politiek tijdschrift in Bamberg, was vervolgens rector van een gymnasium in Neurenberg, en was daarna voor enige jaren hoogleraar in Heidelberg. Gedurende zijn Neurenbergse tijd werkte hij zijn belangrijkste werk, "Die Wissenschaft der Logik" (de wetenschap der logica) uit. In Heidelberg schreef hij zijn "Encyclopädie der philosophischen Wissenschaften". Toen werd hij gevraagd voor de Berlijnse universiteit, die in de geest van Fichte en Humboldt gesticht was, waar hij een grote invloed uitgeoefend heeft, die in wezen het gehele onderwijs bestreek, dat vanuit Berlijn kon worden bestuurd, en ook andere takken van het geestesleven.

Hegel was al op het eerste gezicht, wanneer hij een voordracht gaf, een merkwaardige persoonlijkheid. Hij had zijn geschreven aantekeningen voor zich die echter kennelijk steeds door elkaar lagen, zodat hij voortdurend moest bladeren en zoeken. Hij was nogal plomp in zijn voordracht, kon zijn

HEGEL VERSUS MARXISME

April 2010

28

Jaargang

2

zaken maar moeilijk naar voren brengen. De gedachte zelf werkte, was in diepe ondergronden van zijn ziel werkzaam terwijl hij voordroeg, werd bijzonder moeilijk in woorden uitgedrukt, zodat die er stotterend en afgebroken uitkwamen. Niettemin moet zijn voordracht die op deze wijze, als het ware voortdurend onderbroken, op de toehoorders overkwam, een bijzonder grote indruk gemaakt hebben op wie geneigd waren om op zo iemand in te gaan. Maar ook verder had Hegel merkwaardige eigenschappen. Hij leefde zich werkelijk in het hele karakter van zijn omgeving in, leefde daarin mee. En zo zien we hoe hij daadwerkelijk vanuit het zwabische milieu opgroeit, de zwabische geest met al zijn bijzondere kenmerken in zich heeft, vervolgens in Zwitserland en Frankfurt am Main kwam – daar was hij na de universiteit enige tijd huisleraar – waar hij zich weer relatief snel in de nieuwe omgeving inleefde.

En toen kwam hij naar Jena, waar de vurige geest van Fichte werkzaam was, waar het hele Midden-Europese geesteswezen zich op een bepaalde manier samentrok, een tijd die de mensen zich tegenwoordig nog nauwelijks kunnen voorstellen. Wanneer Fichte zijn uiteenzettingen deed die volledig op hoog geestelijk en ook nog abstractieniveau stonden, dan verbreidden deze uiteenzettingen zich in discussies tot in de straten en openbare gelegenheden in Jena, zodat zo'n voordracht van Fichte niet alleen maar een uiteenzetting met een of ander probleem was, maar een gebeurtenis, waar dan ook alle persoonlijkheden met levensbeschouwelijke behoefte uit de omgeving aanwezig waren. En wie briefwisselingen leest die nog rijkelijk te vinden zijn, waarin persoonlijkheden zich uitendie Fichte in Jena hebben gehoord, die vindt daarin steeds weer opmerkingen die van de enorme geestelijke invloed van Fichte getuigen. Zelfs na lange tijd, nog na decennia, hebben persoonlijkheden die hem in Jena gehoord hebben een taalgebruik dat van de grote invloed van Fichte in Jena getuigt. Door wat daar aan enorme geestelijke werking de wereld in stroomde, werden de vurige filosofische geest van Schelling en ook de plompe Georg Wilhelm Friedrich Hegel aangevuurd om samen de filosofie van Fichte verder uit te bouwen. Schelling en Hegel gaven destijds in het begin van de vorige eeuw het "Kritische Journal der Philosophie" uit, dat in zijn artikelen geheel op het hoogste niveau van abstract filosofisch denken stond maar op

zo'n manier dat men ziet: deze in dunne abstracties vervatte uiteenzettingen wellen direct uit het hart op en gaan over de hoogste aangelegenheden van elk wereldbeschouwelijk streven. Hegel werkte zich vervolgens op tot een zekere zelfstandigheid en voltooid in 1806 zijn "Phänomenologie des Geistes" (Zelfbewustwording van de geest), die echter eigenlijk een fenomenologie van het bewustzijn is.

Voortdurend stond Hegel, zoals ik zei, midden in zijn omgeving. Diep in zijn innerlijk werkten de raadsels van zijn omgeving door. En zoals hij in zijn jeugd zo uitgesproken leefde in de geest van het Zwabenland met zijn – wel, het is niet uit hoffelijkheid bedoeld – bij enkele uitverkorene zwaben voorkomende diepgang, zo was het nu deze gehele, het recente filosofische streven in zich concentrerende geest die in Jena in het begin van de 19 e eeuw voor hem stond. Vanuit deze filosofische geest, die echter steeds gevoed werd vanuit een overzicht, dat hij zich voortdurend over de algemene situatie in de wereld maakte, schreef en werkte hij.

Hieruit ontstond ook Hegels "Logik", geen gewone logica maar iets totaal anders. Deze is in het tweede decennium van de 19 e eeuw geschreven.

Je zou kunnen zeggen: de meest specifiek menselijke wijze van streven op de hoogste hoogte treedt in deze Hegelse logica aan het licht.

Logica is voor Hegel zoiets als een samenvatting van datgene wat het Griekendom op een wat andere wijze als Hegel het deed, onder Logos verstond – de wereldrede. Hegel was er tijdens het diepe innerlijke beleven bij het uitwerken van zijn "Phänomenologie des Geistes" toe gekomen om zo duidelijk te voelen: Wanneer de mens zich verheft tot het intensieve beleven van de Idee, van de ideeën der wereld dus, dan is dit beleven van de Idee niet meer alleen een beleven van gedachten, maar dan is dit beleven van de Idee een beleven van het goddelijke element in de wereld in zijn waarheid, in zijn zuiverheid, in zijn lichte helderheid. Iets wat in Midden-Europa al sedert eeuwen in de zielen en geesten in ontwikkeling was, het werd in Hegels ziel destijds op bijzondere wijze innerlijke werkelijkheid. Men hoeft maar te denken aan de diepe mystiek van meester Eckhart, van Johannes Tauler – wij hebben hen dezer dagen van een andere kant leren kennen, maar diep blijft deze toch en het beleven blijft hetzelfde, ook wanneer we de diepere occulte achtergronden kennen waarover ik hier enige dagen geleden heb gesproken – we behoeven maar te denken aan dit mystieke beleven zoals het bijvoorbeeld in Valentin Weigel, zelfs in Paracelsus, in Jacob Böhme innerlijk openbaar werd en we behoeven alleen datgene wat geesten als Meester Eckhart of Johannes Tauler meer vanuit

HEGEL VERSUS MARXISME

een intensief gevoel abstract beleefden, wat Jacob Böhme vanuit een innerlijk beleven in beelden ontvouwde, dat alleen in de doorzichtige, lichte helderheid van de wereldideeën om te zetten en dus in de plaats van gevoel- en beeldenmystiek ideeën mystiek te stellen, dan hebben we het beleven van Hegel toen hij de “Logik” schreef: een opgaan van de ziel in zuivere ideeën, maar met de overtuiging dat deze ideeën de werelddispositie zijn; een leven in wat Nietzsche later het koude, ijzige gebied van de ideeën heeft genoemd, maar bij Hegel met het bewustzijn, dat dit ideeënbeleven een tweegesprek met de wereldgeest zelf is.

Wat Hegel daarbij beleefde, niet in vage definities van een wereldeenheid, niet in zulke vage begrippen als de pantheïsten uiteenzetten maar in concrete ideeën die vanaf het eenvoudige Zijn tot de volledig ontvouwde idee van het organisme en van de geest zijn na te gaan – wat daarbij kan worden beleefd in de hele uitgebreide ontwikkeling van de ideeënwereld, dat vatte Hegel samen in zijn “Logik”; zodat in zijn “Logik” zich een organisme van voor de mens mogelijke ideeën presenteert, die echter wanneer de mens hen beleeft, de zekerheid geven dat volgens hen de wereldgeest de werkelijkheid tot bestaan brengt. Daardoor noemt Hegel de inhoud van zijn “Logik” dan ook de goddelijkheid vóór de werelddispositie. Maar ijzig is het gebied, waarin de mens terecht komt die Hegels “Logik” bestudeert, ijzig is dat gebied, want Hegel beweegt zich helemaal in wat de gewone mens de uiterste abstractie noemt. Hij begint met als de eenvoudigste idee het “Zijn” te poneren, gaat dan over in het “Niets”, gaat van het “Zijn” door het “Niets” dialectisch over in het “Worden”, in het “Bestaan” enz., in het “Voor-zich-zijn”, in het “Wezen”, in de “Substantialiteit”, in de “Causaliteit” enz.; en men krijgt niet datgene, wat de gewone mens wil wanneer hij innerlijk vervuld wil worden van de goddelijke warmte van de wereld, men krijgt een opsomming van – zoals men in het gewone leven zegt – abstracte ideeën: Zijn – Niets – Worden; hun waarde in zichzelf dragende ideeën.

Wat is deze “Logik”? Deze “Logik” wordt, wanneer men zich er in verdiept, al tot een ervaring; tot een ervaring zelfs, die veel opheldering kan geven over menig geheim van mens en wereld. Je kunt zeggen: wat daarbij aan Hegels “Logik” te ervaren is, laat zich in wezen pas door de geesteswetenschap op juiste wijze karakteriseren. We vinden pas vanuit de geesteswetenschap woorden, waarmee deze ervaring valt te karakteriseren. Daar kwam ik op een merkwaardige wijze op. Rozenkrantz, de leerling die Hegel volledig was toegewijd, heeft ons een echt niet alleen dierbare, maar ook geestrijk geschreven biografie

van Hegel geschonken. Hij spreekt in deze Hegelbiografie woorden die, ik zou willen zeggen, op een bepaalde manier voor het historische moment significant zijn. Hij zegt ongeveer in het midden van de jaren veertig van de 19 e eeuw:

“Wij zijn eigenlijk de doodgravers van de grote filosofen.” En dan somt hij op, hoe de grote filosofen bij de overgang van de 18 e naar de 19 e eeuw uit de Europese beschaving verzezen zijn, en hoe zij in die tijd eigenlijk gestorven zijn. Men krijgt een weemoedig gevoel wanneer men juist deze uitspraak in Rozenkrantz’ Hegelbiografie leest, want er is iets heel waars uitgesproken. Deze 19 e eeuw werd, door wat zich daarin steeds verder en verder verbreidde, tot de doodgraver, niet alleen van de filosofen, maar van de filosofie, ja van alle wereldbeschouwelijke vragen. Wat ons nu zo met zevenmijlslaarzen tegemoet komt, het verval van de Europese beschaving, het werd het eerst in de hoogten van de filosofie zichtbaar. De meest pretentieuze filosofische systemen uit de tweede helft van de 19 e eeuw zijn, grondig beschouwd, verval.

Maar met de geesteswetenschap als grondslag kan men niet zoals Rozenkrantz spreken; op de grondslag van de geesteswetenschap moet – zou ik willen zeggen – ook datgene tot leven komen wat uiterlijk fysiek dood is. Want datgene wat in de mens eeuwig is, werkt eeuwig enerzijds in de bovenzinnelijke werelden, anderzijds ook in de aardse wereld zelf door; en al valt het de impulsen van het verval ten deel dat zij de doodgravers hebben, de geesteswetenschap valt het ten deel om het in de ziel eeuwig levende uit het dode te verzamelen en zo aan de wereld openbaar te maken. Daarom zou ik ook vandaag niet over Hegel als een dode willen spreken, maar over de levende Hegel.

Maar stellig: zulke levenden als Hegel was, worden op een bepaalde manier tegelijk tot scherpe critici van wat in onze tijd, deels vanuit slaperigheid, deels vanuit kwaadwilligheid zich met de machten van het verval verbindt. En dus moet ik vanuit het standpunt van de geesteswetenschap zeggen: Ja, in een ijzig koud gebied van scherpgeslepen begrippen verloopt aanvankelijk de logische dialectiek van Hegel. Men leeft eigenlijk bij het doorleven van de Hegelse “Logik” louter in begrippen, waar de gedachtenloze mens niet van houdt, waarbij de gedachtenloze mens zegt: dat interesseert mij niet. Maar juist deze begrippenwereld van Hegel, juist

HEGEL VERSUS MARXISME

April 2010

30

jaargang

2

deze opsomming van pure abstracties, juist deze ijskoude begrippen, wat zijn die dan?

In wat de geesteswetenschap naar voren brengt, daarin kan men naspeuren, wat deze begrippen zijn. Zij kunnen zonder enige twijfel niet de eeuwige wereldrede zelf zijn, want deze had nooit uit deze opsomming van abstracties de hele veelvormige en zeker niet de hele doorwarmde wereld kunnen opbouwen. Als dunne sluiers van begrippen – Hegel noemt zelf zijn ideeën uit de “Logik” schaduwbeelden – zo treden deze logische begrippen, deze logische ideeën op.

Dus wat Hegel aanvankelijk in zijn geloof aan deze “Logik” beleefde, dat kan die natuurlijk niet zijn; het is een opsomming van ideeën, die begint met het “Zijn”, door het “Niets” in het “Worden” overgaat enzovoort, alleen maar door zulke begrippen, en eindigt bij de zijn eigen doel in zich sluitende idee, dus bij dat wat het gewone bewustzijn ook nog een abstractie noemt. Dus we zouden stellig uit zulke ideeën de wereld niet hebben kunnen scheppen en dat wat levende geest is, wat in het bovenzinnelijke kennen als levende geest moet worden opgenomen, dat is deze logica ook niet. Het is al vanuit een subjectief gevoel wanneer Hegel zegt dat de inhoud van deze logica de gedachten Gods vóór de schepping van de wereld zijn. We zouden nooit op de rijke volheid van de wereld vanuit deze gedachten vat kunnen krijgen. En toch: het beleven – wanneer men er überhaupt toe komt zich ermee in te laten – is sterk, is geweldig. Wat houdt deze logica dan toch in?

Wanneer wij hier onze beeldengroep beschouwen – aan de oostzijde moet hij als centrum in het midden een soort Christusgestalte hebben, daarboven uitstekend Lucifer en daaronder door de mensheidsrepresentant die in zijn ziel het evenwicht bewaart in de aarde gestoten, Ahriman. In deze groep zou het menselijke volledig moeten zijn uitgebeeld. De mens is in werkelijkheid degene die het evenwicht moet zoeken tussen datgene wat boven de mens uit wil en dat wat de mens naar beneden trekt, tussen het luciferische en het ahrimanische. Fysiologisch, fysiek gesproken is het luciferische in ons de kracht die de mens tot koorts, tot het pleuritische brengt, datgene wat de mens in warmteverhoudingen brengt die hem oplossen, die hem in de wereld laten verstuiven, en het ahrimanische is wat hem verhardt, verkalkt.

Naar de ziel gesproken is de mens datgene wat

het evenwicht moet zoeken tussen dweperige mystiek, tussen theorie, tussen al datgene wat naar het wezenloze maar van licht doorstraalde wil opstijgen en datgene wat de mens naar beneden trekt in het pedante, bekrompene, materialistische, intellectuaalistische. Naar de geest gesproken moet de mens het evenwicht houden tussen wat hem ertoe brengt zich aan het wereldgeheel over te geven en datgene wat hem voortdurend wakker maakt, wat hem met een geweld doortrekt dat hem niet laat slapen: het ahrimanische. We begrijpen het menselijke wezen niet, wanneer we het niet midden tussen het luciferische en het ahrimanische gesteld kunnen zien.

Maar wat de menselijke ziel in dat midden beleeft, is gecompliceerd en de menselijke ziel beleeft dat gecompliceerde alleen in verloop van tijd, door de verschillende ontwikkelingsstadia heen en we moeten deze verschillende stadia van ontwikkeling begrijpen. We kunnen zeggen: Wie Hegel begrijpt, hoe hij zijn logica uitwerkt, die ziet hoe de mensheid in die tijd – in het tweede decennium van de 19 e eeuw – begint te verkalken, begint materialistisch te worden, vast te worden, in de materie verstrikt te raken. Het lijkt op een verzinken in de materie in het weten en kennen in deze tijd. En dan verschijnt in een beeld deze mensheid die in het materiële verzinkt, Hegel in het midden staande, zich met alle geweld opwerkend en daarbij aan Ahriman ontworstelend wat hij aan goeds te bieden heeft: de abstracte logica die wij voor onze innerlijke bevrijding nodig hebben, zonder welke wij niet tot het reine denken komen; deze ontruikt hij aan de machten der zwaarte, deze ontruikt hij aan de aardse machten en plaatst hem in zijn hele koude abstractheid voor ons opdat hij niet in het ahrimanische in de mens zou leven maar in het menselijke denken tot bewustzijn komt. Deze Hegelse logica is waarlijk aan de ahrimanische machten ontruikt, ontworsteld en aan de mensheid gegeven; de mensheid heeft die nodig, kan zonder die niet verder komen maar daartoe moest die eerst aan Ahriman ontworsteld worden.

Op deze wijze blijft de Hegelse logica inderdaad iets eeuwigs, zo moet hij verder doorwerken. Hij moet steeds opnieuw gezocht worden. Zonder hem komen we niet uit. Wil je zonder hem uitkomen dan verval je hetzij in de werkelijkheid van de ‘schleiermacherij’ of je verzinkt in dat waarin je direct zou verzinken wanneer je Hegel zou benaderen maar hem niet zou kunnen begrijpen. Want terwijl aan de ene kant het beeld van Hegel optreedt, die zich uit het ahrimanische verheft, die datgene wat van Ahriman als zuivere logica voor de mens te redden is, voor het menselijke denken werkelijk redt, - verrijst er tegenover het beeld van Karl Marx, die zich ook aan Hegel oriënteerde, die het Hegelse denken

HEGEL VERSUS MARXISME

opneemt maar door Ahrimans klauwen gegrepen wordt en meegetrokken wordt in de diepste diepten van het moeras van het materiële, die met Hegels denken tot het historisch materialisme komt. Men ziet daar onwillekeurig naast elkaar de omhoog strevende geest, die aan Ahriman de logica ontworstelt en naast hem degene die met deze logica, terwijl men zich met haar juist overeind moet houden met alle zielekrachten van het menselijk innerlijk, die in het Ahrimanische verzinkt.

Als we er zo naar kijken zien we Hegel al als een geest die wij alleen kunnen vatten met de begrippen die eigenlijk opnieuw alleen de geesteswetenschap ons kan geven. Dat is wat Hegel is geworden uit de werkingen die hij ontvangen heeft door de vlamme Fichte-woorden in Jena waarvan hij dan het extract op zijn wijze heeft uitgekristalliseerd gedurende zijn Bambergse, zijn Neurenbergse en zijn Heidelbergse tijd.

En toen leidde zijn weg naar Noord-Duitsland. Voortdurend was hij verweven met wat hij in zijn omgeving vond. Zijn innerlijk werkte op persoonlijke, menselijke wijze op deze omgeving van hem in. Zo werd hij dan ook de invloedrijke geest van de Berlijnse universiteit. En nu beleefde de wereld dat werk van hem, dat hij midden uit de moderne beschaving moest scheppen wanneer hij daar terecht midden in stond. We hebben immers de laatste weken het oosten, het midden en het westen gekarakteriseerd en hebben daarbij gevonden hoe in het westen speciaal het economische denken bloeit, in het oosten het geestelijke denken bloeide en hoe in het midden het rechts- of staatsdenken speciaal tot bloei gekomen is. Fichte heeft een werk over natuurrecht geschreven. Met rechtsideeën hielden de meest verlichte geesten zich bezig. Hegel publiceerde juist in de tijd van zijn overplaatsing naar Noord-Duitsland zijn "Grundlinien der Philosophie des Rechts"; alles wat men verachting van Hegel zou kunnen noemen, is veelal juist van dit boek uitgegaan, dat de merkwaardige zinsnede bevat: "Al het redelijke is werkelijk en al het werkelijke is redelijk." Wie echter kan peilen dat het juist Hegel was die de menselijke rede aan de ahrimanische machten heeft ontworsteld, die zal ook overzien dat hij in zijn recht stond om deze rede nu ook overal in de wereld tot gelding te brengen. En zo werd hij – omdat hij zich uitsluitend in het ahrimanische bewoog, dat niet kan leiden tot wat voor de geboorte of na de dood werkzaam is – werd hij tot vertolker van het geestelijke, maar slechts van het geestelijke van het aards-fysieke: hij werd tot filosoof van de natuur en de geschiedenis. Maar hij bracht datgene aan het licht wat in de buitenwereld in de verhouding van mens tot mens leeft, wat zich dan systematisch uitkristalliseert als menselijke or-

ganisatie: dat vatte hij in zijn begrip van de objectieve geest samen. Hij zag in het uitleven van het recht, van de zede, in het uitleven van verdragen enz. de in de sociale organisatie zelf werkzame geest. Hierbij stond hij niet alleen volledig in zijn ruimtelijke omgeving, maar ook midden in zijn tijd. In die tijd werd, speciaal in het gebied waar Hegel leefde, de staat nog niet zo aanbeden als later het geval was. Daarom is het ook niet juist wanneer men wat bij Hegel als staatsbegrip optreedt in hetzelfde licht ziet als waarin men later de staat moest zien. Hegel erkende b.v. binnen zijn staatsvorm nog vrije corporaties, een corporatief leven. Alles wat in het Pruisische later als anti-humaan aan het licht gekomen is, dat was toentertijd nog niet aanwezig toen Hegel op een bepaalde manier de staatsidee juist in Pruisen vergoddelijkte; maar dat kwam voort uit zijn streven om in de wereld de rede te zien, de rede die hij in zijn logica aan Ahriman had ontworsteld.

En nu moeten we toch zeggen: Dat is in de grond van de zaak de tragiek, die zich dan op zo schokkende wijze historisch voltrokken heeft. Wat in Midden-Europa leeft mag toch niet voor dat worden aangezien waarvoor het westen het, speciaal sinds de onbetrouwbare berichtgeving van de laatste jaren, houdt; het is iets wat juist daardoor goed te karakteriseren is dat zelfs zo'n geest als Oswald Spengler nu nog de indruk maakt dat daaruit de enige redding, de enige sociale redding voor de tijd van het verval geboren moet worden; niet om het verval te voorkomen – aan zoiets gelooft Spengler niet – maar alleen om het verval draaglijk te maken dat zich zal voltrekken ... totdat aan het begin van het volgende millennium de volledige barbaarsheid zal heersen.

Men mag zeggen: Hegel trad in de twintiger jaren van de 19 e eeuw op als de in het integrale onderwijswezen in Pruisen gezaghebbende geest, stond daar met die aard van redelijkheid die ik u zojuist gekarakteriseerd heb, die zou ik willen zeggen uit het ijs van Ahriman is geboren, maar die ook iets heeft van een innerlijke strafheid van geestelijke organisatie, die niets wiskundigs heeft maar die een reusachtige kracht heeft, die een geestelijke fijnzinnigheid heeft.

En nu moet men eigenlijk erkennen: wat hier in Midden-Europa bestond, wat ook zó te karakteriseren is dat het in de 9 e eeuw nog bloedofferandes in zijn wankultuur had, dat heeft eigenschappen

HEGEL VERSUS MARXISME

April 2010

32

jaargang

2

tot rijping gebracht die een zekere waarde hebben wanneer hun werkingen door zo'n geestelijke invloed beheerst worden als die van Hegel was. Maar die is zeldzaam, die kwam maar één keer voor. Hegels leerlingen waren eigenlijk allemaal kleine geesten en de enige die in zeker opzicht een grote geest was, Karl Marx, viel dadelijk aan de ahrimanische machten ten offer en wat zich toen uitbreidde, dat was juist wat de val in de ahrimanische diepten voltrok. Uit wat daar ten val kwam heeft Hegel iets gered dat eeuwig moet zijn en wat hij daaruit alleen daardoor kon behouden, dat hij het juist uit dat element deed. Dat moest volbracht worden door zo'n extract van het Midden-Europese zielewezen als Hegel was: Zwaab van geboorte en in de jaren van zijn jeugd, in zijn rijpingsjaren in Midden-Duitsland, in Franken en Thüringen en voor wat de laatste periode van zijn leven betreft zo sterk een Pruis, dat hij Pruisen als het middelpunt van de wereld ervoer en Berlijn het midden van het middelpunt noemde. Maar er ligt een zekere kracht, waarachtig geen fysieke kracht maar een andere kracht, een geestelijke kracht in dit Hegeldom en er ligt iets in dat door iedere geestelijke wereldbeschouwing opgenomen moet worden. Want iedere geesteswetenschap zou rachitisch moeten worden die niet zou kunnen worden doordrongen door het knokige ideeënsysteem dat aan Ahriman, de verkalkende Ahriman door Hegel is ontworsteld. Men heeft deze koele bezonnenheid nodig wanneer men niet in een warme nevelige mystiek wil omkomen bij zijn geestelijk streven. Men heeft ook de kracht die in Hegel leefde nodig, zijn kracht om de rede te erkennen, wanneer men niet wil verzinken in dat waarin Karl Marx dadelijk verzonken is toen hij zelfstandig de Hegelse intellectualiteit wilde verwerken.

Het is noodzakelijk, het zou noodzakelijk zijn dat op dit moment dat misschien een van de belangrijkste is, nog belangrijker dan 1914, zich zoveel mogelijk mensen de juiste betekenis van Hegel in herinnering roepen. En het is nodig wakker te worden. Men gelooft het niet, men wil het niet geloven, welke gevaren er eigenlijk in de Europese beschaving en in zijn Amerikaanse aanhangsel heersen; men wil niet geloven, welke ondergangskrachten er aanwezig zijn. Men rekent in het openbare leven eigenlijk heden ten dage alleen met de ondergangskrachten. De opgaande krachten wil men niet bespeuren. Laten we een paar karakteristieke zaken

naar voren brengen die juist in de laatste dagen wakker kunnen schudden: wat voor gedachten zitten er nu bijvoorbeeld achter wat nu in de beschaafde wereld tegenover het geestelijke leven ontwikkeld wordt, dat geestelijke leven dat nog uit de traditie komt ... het is niet óns geestesleven, wij willen een nieuwe geest in de menselijke beschaving binnenbrengen -, maar wat zit er nu achter dat, wat zich nu meer en meer als mentaliteit ten aanzien van het geestelijke leven verspreidt? Dat kunt u in een artikel vinden dat de rector van de universiteit van Halle kort geleden in de *Hallense krant* onder de titel "afbouw van de universiteit" heeft geschreven! Hij schrijft: "Er schijnt zoveel vast te staan dat feitelijk vanuit een regeringspost het voorstel is gedaan om een deel van de Duitse universiteiten af te bouwen. Men vindt andere opvoedingstaken belangrijker en gelooft dat daarvoor meer middelen vrijgemaakt moeten worden en aangezien deze ontbreken, wil men enige universiteiten opheffen om een soort ambtenarenschool te stichten waarop personen die niet op de universiteit zijn geweest zo ver opgeleid moeten worden dat zij de door hen overgenomen functies kunnen waarnemen."

Ambtenaren-dressuur, daar begint het! In Rusland is het in volle gang. En de mensen in het Westen geloven dat niet. Zij zullen het bitter moeten smaken, dat ook zij er aan zullen moeten geloven, wanneer de zielen niet wakker worden, wanneer zelfs de beste geesten voortdurend doof zijn voor alles wat vanuit de geest spreekt en met de oude frasen van het liberalisme, van het conservatisme, van het pacifisme, van al het mogelijke de wereld bezighouden tot hun eigen vermaak, maar in elk geval niet tot genezing van deze wereld.

En de moraliteit, die gaat juist onder onze intellectuelen in razende vaart bergafwaarts. Ook daarvoor een kleine aanwijzing.

Vooraf moet ik zeggen dat Ernst Haeckel, toen hij aftrad als hoogleraar in Jena, zelf zijn Berlijnse leerling Plate als zijn opvolger aanstelde. Hij benoemde hem om zo te zeggen want Haeckels stem betekende wat aan de universiteit van Jena; toen Haeckel met pensioen ging, benoemde hij Plate in alle functies die hij had: in het hoogleraarschap, in het beheer van het zoölogische instituut en onder andere ook van het phyletische museum dat door de Haeckel-stichting voor Haeckel zelf was gesticht; op Haeckels 60ste verjaardag werd dit phyletische museum gesticht. Uit dat alles trok Haeckel zich terug en benoemde daarin zijn leerling Plate. Nu komt één dezer dagen een bericht:

Een jaar geleden, acht dagen na de dood van Haeckel, vermeldde een necrologie van dr. Adolf Heilborn voor het eerst het martelaarschap dat Ernst Haeckel door de houding van professor Ludwig Plate in zijn laatste tien levensjaren werd opgelegd. Op 1 april 1909 had

HEGEL VERSUS MARXISME

Ernst Haeckel de zoölogische leerstoel in Jena, die hij 48 jaar lang bezet had, het zoölogische instituut en het phyletische museum aan zijn Berlijnse leerling, prof. Ludwig Plate overgedragen, waarvoor deze de hooggeleerde heer hartelijk dankte. Eén van de eerste orders na het op zich nemen van het ambt door Plate was, dat Haeckel onverwijld zijn werkkamer in het zoölogische instituut zou inruimen. Toen Haeckel protesteerde, kwam de verklaring: Sedert 1 april ben ik als enige, directeur van het zoölogische instituut en u moet zich onvoorwaardelijk in mijn regelingen schikken. – Heilborn kon zich als volgt uitdrukken: “Ik stel voor, mijn tegenstander te beoordelen op grondslag van wat hij zelf naar voren heeft gebracht. Niets kan Plate scherper beschuldigen dan zijn eigen uitingen”. Tot zover Plate – Haeckel.

Men zou zeer veel overeenkomstige voorbeelden kunnen aanhalen van de moraal van de tegenwoordige intelligentia; want wij hebben tegenwoordig niet alleen te maken met de strijd van de ene wereldbeschouwing tegen de andere; wij hebben momenteel te maken met de strijd van de waarheid tegen de leugen en de leugen is het die zijn wapens tegen de waarheid richt. En belangrijker dan alle discussie over andere begrippen is tegenwoordig de strijd van de waarheid tegen de leugnachtigheid, die steeds verder en verder van de mensen bezit neemt.

Men hield het misschien voor overdreven, toen ik ter gelegenheid van een recente voordracht stelde: de mensen in Europa slapen. Zij zullen het bitter moeten ervaren – ik zei het vanuit een andere samenhang – zij zullen het bitter moeten ervaren hoe, wat zich als uiterste uitloper van de West-Europese wereldbeschouwing in het bolsjewisme over geheel Azië verspreidt, door deze Aziatische mensen met dezelfde vurigheid wordt opgenomen als waarmee zij hun heilige Brahma hebben opgenomen. Dat wordt het namelijk en daarmee zal de moderne beschaving zich bekend moeten maken. En men voelt de diepste smart wanneer men in Europa deze slapende zielen ziet, die er zo helemaal niet toe komen, zich werkelijk op deze ernst te bezinnen, waarom het tegenwoordig gaat. – Een paar dagen geleden kwam ik in de gelegenheid, bij een vertegenwoordiger van de Sovjetrepubliek een 10.000 roebelbiljet te zien; - wat mij in verbazing bracht, was niet de hoogte van het roebelbiljet; - wat mij aan dat 10.000 roebelbiljet opviel, was veeleer een in het midden fijn en nauwkeurig uitgewerkt hakenkruis, een swastika. - Dit teken waartoe eens de Indiër heeft opgezien wanneer hij over zijn heilige Brahma sprak, vandaag ziet hij het op het 10.000 roebelbiljet! Daar waar grote politiek wordt gemaakt, daar weet men hoe men op mensenzielen werkt. Men weet, wat de triomftocht van het hakenkruis, dat een groot aantal mensen in Midden-Europa al draagt – weer vanuit

andere achtergronden -, men weet, wat dit betekent; maar men wil niet luisteren naar wat vanuit de belangrijkste symptomen de verborgen achtergronden van de huidige historische ontwikkeling wil duiden.

Deze verklaring kan echter alleen voortkomen uit wat vanuit de geesteswetenschap aan het licht kan komen. Men moet de blik richten op de neiging tot verwoesting ten aanzien van het oude geestesleven, dat zelfs de rest van dit oude geestesleven in bepaalde machinerieën wil omzetten; dat tot een dergelijke morele diepte is gezonken als ik u ten aanzien van de heer Plate heb beschreven, die de directe leerling van Haeckel is, de lievelingsleerling van die naar de ziel zo goede Haeckel. Dat heeft Haeckel niet gedaan. Dat doet de ahrimanisch-materialistische cultuur. In deze tijd – waarin men echter daar waar men bewust te werk gaat, weet hoe men moet werken – in deze tijd zou men terug moeten denken aan zulke geesten als de 150 jaar geleden in Stuttgart geboren Hegel is, die in innerlijke gevechten de ahrimanische machten zulke begrippen en ideeën ontworsteld heeft als men nodig heeft om voldoende innerlijke vastigheid te hebben om de ladder in de geestelijke wereld te beklimmen, die echter verder nog veel te bieden geeft aan innerlijke geestelijke discipline. Waarlijk, door hoe hij nu kan leven, moet Hegel door de geesteswetenschap op zijn waarde geschat worden en vanwege wat van hem kan leven moge hij vandaag op zijn 150ste geboortedag herdacht worden.

Hij stierf op 14 november 1831 in Berlijn aan de cholera, op de sterfdag van de grote Europese filosoof Leibniz. Wat hij achtergelaten heeft, is aanvankelijk in de uiterlijke wereld hetzij miskent, door leerlingen tot iets doms gemaakt, of het is direct naar beneden getrokken in het ahrimanische zoals in het marxisme. Door geesteswetenschap moet de bodem worden gevonden, waar niet begraven mag worden, wat als iets eeuwigs 150 jaar geleden in Georg Wilhelm Friedrich Hegel in Stuttgart is geboren, wat de beste extracten van het Europese geestesleven in zich concentreert, wat zestig jaar in Midden-Europa gewerkt heeft. Het mag niet begraven worden, het moet in de geesteswetenschap tot leven worden gewekt zoals wij het waarachtig nu in deze tijd van intellectueel, moreel en economisch verval nodig hebben.

(vertaling: Bernard Asselbergs)

RIVM, t.a.v. Prof. Dr. R.A. Coutinho

Geachte heer Coutinho,

Hierbij in de bijlage onze open brief aan U betreffende onjuiste informatie in de recente RIVM-HPV-brochure 'Prik en bescherm'.

Deze brief wordt gelijktijdig toegemailed aan alle vertegenwoordigers van de pers, media, leden van de Tweede Kamer en andere betrokkenen.

Het tweede document in de bijlage is ook aan de pers toegezonden. Het betreft de vertaling van een Amerikaans persbericht over een belangrijke ontmoeting van FDA-vertegenwoordigers met een zestal kritische HPV-onderzoeksters, welke morgen, vrijdag 12 maart plaatsvindt.

Met vriendelijke groeten,

Frides Laméris,

<http://www.verontrustevaders.nl>

Anneke Bleeker,

<http://www.verontrustemoeders.nl>

BIJLAGE 1 BIJ BRIEF

Zuidlaren, donderdag 11 maart 2010

Geachte heer Coutinho,

Van de bezorgde moeder van een jongedame van 12 die niet ingeënt wil worden, ontvingen wij enkele dagen geleden de folder 'Prik en bescherm' van het RIVM.

Ook dit jaar hebben wij de folder grondig bestudeerd en meerdere uitspraken in deze brochure ontdekt die helaas niet overeenstemmen met de waarheid.

Zo troffen wij bij het kopje Vragenronde ondermeer de volgende vraag aan, waarvan de beantwoording helaas een aperte onwaarheid is.

Deze vraag luidt: **'Zijn er mensen gestorven door de inenting?'**

Het antwoord in uw brochure luidt: **"Nee. Er is nooit iemand overleden door een HPV-inenting. Ook niet in het buitenland.."**

In de onderstaande links ziet u echter bewijs-

materiaal voor de tientallen doden tengevolge van HPV-Gardasilvaccinaties in de Verenigde Staten. **De Food and Drug Administration heeft het doodental tengevolge van Gardasil-inenting nadelijk vastgesteld op ca 1 per maand!**

<http://truthaboutgardasil.org> (inclusief foto's van overleden meisjes).

<http://www.lifesitenews.com/ldn/2008/jul/08070316.html>

<http://www.judicialwatch.org/documents/2008/JWReportFDAhpvVaccineRecords.pdf>

Aanstaande vrijdag, 12 maart, vindt op verzoek van de FDA overleg plaats met een zestal kritische dames, die de ouders vertegenwoordigen van meisjes die schadelijke gevolgen hebben ondervonden van de HPV-vaccinatie.

Zij presenteren dan hun research van de afgelopen 3 jaar betreffende Gardasil en Cervarix.

Volgens deze dames zijn er tot nu toe 61 meisjes overleden (gerapporteerd aan het wereldwijde registratie systeem voor negatieve reacties, VAERS).

<http://www.prnewswire.com/news-releases/little-women-with-big-voices-expose-hpv-vaccine-dangers-86857987.html>

(Denver, 8 mrt. 2010)

Zie ook YouTube filmpje van de leidster van deze groep, Leslie Carol Botha, Health educator en journaliste.

<http://www.nuij.nl/vrouwen-ontmaskeren-gevaaren-hpv-vaccins.8088285.lynkx>

Gezien het grote publieke belang van deze bevinding sturen wij u deze brief toe als een open brief. Kopieën hiervan worden gelijktijdig naar de oude en nieuwe media gestuurd. Wij beschouwen het ontkenkende antwoord op de vraag in uw brochure als kwetsend voor de ouders en andere nabestaanden van deze overleden meisjes.

Wij verzoeken u dan ook vriendelijk en dringend deze uitspraak zo spoedig mogelijk te willen rectificeren en deze rectificatie ook kenbaar te maken aan de pers.

Wanneer we schadelijke en soms ronduit rampzalige effecten van de Gardasil- en Cervarix-vaccinatie wereldwijd overzien, komen wij tot de conclusie dat deze inenting wereldwijd stopgezet moeten worden.

Als ouders en meisjes, met inzet van een reclamebureau, tot HPV-vaccinaties moeten worden verleid, waarvan sommige risico's letterlijk worden doodgezwegen, staat ons inziens alle geloofwaardigheid van

het RIVM op het spel.

Uw reactie op het bovenstaande stellen wij bijzonder op prijs. Bij voorbaat danken wij u hiervoor hartelijk.

Met vriendelijke groet,
Frides Laméris, kritisch theoloog,
<http://www.verontrustevaders.nl>
frides@verontrustevaders.nl
Anneke Bleeker,
<http://www.verontrustemoeders.nl>
Anneke@verontrustemoeders.nl

BIJLAGE 1

(<http://www.prnewswire.com/news-releases/little-women-with-big-voices-expose-hpv-vaccine-dangers-86857987.html>)

Kleine vrouwen met grote stemmen onthullen de gevaren van HPV-vaccins

Denver, 8 maart 2010 (PRNewswire)

Zes vrouwen die ook wel de 'kleine vrouwen' worden genoemd, hebben de afgelopen 3 jaar geluisterd naar de bezorgdheid van ouders over de bijwerkingen van het HPV-Gardasilvaccin. Deze 6 vrouwen hebben nu ook de resultaten gedocumenteerd en geanalyseerd en zij zijn nu door de Federal Drug Administration (FDA) uitgenodigd om hun informatie op formele wijze aan de FDA te presenteren op 12 maart a.s.

Deelnemers van FDA-zijde zijn ondermeer het Bureau voor Communicatie, Hulp en Ontwikkeling/Centrum voor Biologica (CBER), het Bureau voor Biostatistiek en Epidemiologie, en het Bureau voor Onderzoek en evaluatie van Vaccins.

De vrouwen die deze presentatie houden namens de ouders waarvan dochters zijn overleden of schade hebben ondervonden door de HPV-vaccins zijn: Karen Maynor, moeder van wijlen Megan Hild, afkomstig uit de staat New Mexico; Rosemary Mathis, wiens dochter ernstig letsel heeft opgelopen, uit North Carolina; Freda Birell, politiek activiste en lobbyiste, uit Schotland en het Verenigd Koninkrijk; Leslie Carol Botha, televisiejournaliste, uit Colorado; Cynthia Janak, onderzoeksanaliste, uit Illinois en als zesde Janny Stokvis, onderzoeksanaliste uit Nederland.

Meer dan 17.500 ongunstige reacties en 61 doden

zijn aan het registratiesysteem VAERS gemeld (dat is naar schatting 1-10% van de bevolking die een melding doet). Het Nationale Vaccin Informatie Centrum (NVIC) heeft 272 VAERS rapporten geregistreerd betreffende abnormale uitstrijkjes na de vaccinatie. Rapporten waarin het aantal doden en ernstige bijwerkingen worden vermeld, zijn inmiddels afkomstig uit de Verenigde Staten, Nieuw zeeland, Australië, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Spanje en India.

Birell heeft voor de FDA een compilatie van 40 pagina's gemaakt, waarin alle doden en gevallen van bijwerkingen van bovengenoemde landen uit het VAERS*-systeem worden gerapporteerd. Mathis heeft een compilatie gemaakt van alle gegevens betreffende letsel en doden op basis van VAERS.

Botha zal onderzoeken presenteren met betrekking tot de evaluatie van de menstruatiecyclus om schade ten gevolge van vaccins te voorkomen. Ook zal zij spreken over de invloed van aluminium op het endocriene systeem.

Janak heeft onderzoek gedaan naar de ingrediënten in de vaccins en gelooft dat zij de redenen heeft gevonden waarom 'gezonde' meisjes schade hebben opgelopen, of plotseling en onverwacht zijn gestorven binnen een periode van dagen, weken, maanden of mogelijk zelfs jaren na de vaccinatie.

De groep vrouwen heeft een powerpointpresentatie voorbereid voor de zogenoemde 'FDA-luistersessie'.

Iedere deelnemer zal een map ontvangen met meer dan 236 pagina's onderzoek, gegevens en uitspraken van verontruste ouders. Zodra het Webinar voorbij is, zal de groep haar gegevens en onderzoeksmateriaal vrij ter beschikking stellen van het publiek en de media.

De groep heeft de bijnaam 'Kleine Vrouwen' van de FDA gekregen omdat de FDA onder de indruk is van het onderzoek van deze dames en ook vanwege het feit dat zij zo snel een wereldwijde beweging van ouders hebben gemobiliseerd die verontrust zijn over de veiligheid en effectiviteit van de HPV-vaccins.

*VAERS – Vaccine Adverse Event Reporting System

Mission Statement Apokalyps nu!

Een kleine westerse machtselite is bezig de wereld naar haar hand te zetten. Zij gebruikt daartoe diverse instrumenten. Zij houdt geen rekening met de individuele wil en vrijheid van mensen. Zij veracht de menselijke vrijheid en waardigheid door het voeren van geënceneerde oorlogen, het beheersen van de belangrijkste geld- en energiestromen in de wereld, het manipuleren van het bewustzijn van mensen door de media tot haar spreekbuis te maken, het naar eigen believen omverwerpen van al dan niet democratisch gekozen regimes, het opzetten van volkeren en culturen tegen elkaar, etc. etc. Haar stromannen en trawanten zitten op belangrijke posten in de wereld van politiek, industrie en cultuur. Daarbij wordt een tendens zichtbaar om alle gebieden van de samenleving centralistisch aan te sturen en een nieuwe Wereldorde te creëren, ongeacht of zij zich openbaart als 'traditionele dictatuur' of moderne parlementaire democratie naar westers model. De eenheidsstaat kent vele gedaanten.

De kern van deze westerse elite, maakt deel uit of staat onder invloed van zogenaamde in het verborgen opererende 'occulte loges' en stelt de daar aanwezige spirituele inzichten op het gebied van mens- en wereldontwikkeling in dienst van machtspolitieke doeleinden.

"Apokalyps nu!" wil door middel van artikelen de invloed van deze machtselite zichtbaar maken, ingaan op actuele ontwikkelingen en waar nodig diep in de historie duiken om langlopende ontwikkelingen te duiden.

In een tijd waarin uitsluitend het weeg- en meetbare, de harde feiten, het primaat van onze tijd schijnt te hebben, willen we ingaan op de geestelijke, spirituele achtergronden van onze tijd.

Aan het eind van de 19e en begin 20e eeuw, aan de vooravond van de dramatische gebeurtenissen die leidden tot de 1e Wereld Oorlog, en in een tijd waarin het materialistische wereldbeeld en de materialistische wetenschap tot volle wasdom waren gekomen, bracht Rudolf

Steiner zijn Geesteswetenschap ook wel Antroposofie genaamd in de openbaarheid.

Steiners Antroposofie wilde noch een nieuw geloof noch een nieuw dogma in de wereld zetten. Vanuit een levende verbinding met een voor hem vanzelfsprekende wereld van de Geest, die de materiële wereld doordringt en waaraan zij haar bestaan ontleent, werd een spiritueel mens- en wereldbeeld beschreven dat voor een ieder met het volle verstand en een gezond waarheidsgevoel op te nemen is. Als antwoord op de bedoelingen van boven beschreven Anglo-Amerikaanse loges, en de sociale chaos die hiervan uitging en uitgaat, ontwikkelde Rudolf Steiner in 1917 de idee van de 'driegeleding van het sociale organisme', een sociale structuur waarin de moderne mens zichzelf als vrijheidsimpuls in het cultureel-geestesleven, als broederschapimpuls in het economische leven en als democratische impuls in het rechtsleven, kan herkennen. Géén centralistisch geordende eenheidsstaat dus maar een driegeleding waarin de drie gebieden van de samenleving geordend zijn naar haar eigen wetmatigheden: **Vrijheid** als noodzaak voor de waardige ontwikkeling van de mens in het geestesleven (onderwijs, gezondheidszorg, cultuur), **Gelijkheid** in het rechtsleven (het begrensde gebied van de staat waar de democratische impuls op zijn plaats is) en **Broederschap** in het economische leven (het gebied van de economie waar op basis van associaties, werkelijk zakelijk kan waargenomen worden wat de behoeften van de mensen zijn en waarin de overheid géén rol speelt).

De opgave van Europa ligt niet in het blindelings volgen van boven beschreven westerse machtsimpulsen. De helende kracht, die van Europa zou kunnen uitgaan, zal uitsluitend kunnen liggen in het doorgronden van de werkelijke krachten die liggen achter het westerse machtsstreven op basis van een modern spiritueel denken. Het kweken van gevoelens van afgunst en haat tegen welk volk dan ook is ons vreemd. De impulsen die van de westerse loges uitgaan, staan rechtstreeks tegenover de belangen van de 'eigen' westerse volkeren en dienen daarom in het juiste licht gezet te worden.



APOKALYPS NU!